

BEGIN EN ONTWIKKELING VAN DE LEER IN DE NIEUWE KERK

Theodore Pitcairn 1968

A decorative border with ornate floral and scrollwork designs in the corners and midpoints of the sides, framing the central text.

**Begin en de ontwikkeling van
de leer in de Nieuwe Kerk**

door
THEODORE PITCAIRN

met
aantekeningen over de ontwikkeling
van de leer in de kerk

door
PHILIP N. ODHNER

Des Heren Nieuwe Kerk
zijnde Nova Hierosoolyma
Bryn Athyn, Pennsylvania
1968

Colofon

Titel: **Begin en de ontwikkeling van de leer in de Nieuwe Kerk**
Auteurs: Ds. Theodore Pitcairn en Bisschop Philip N. Odhner (1968)

Digitale uitgave: Swedenborg Boekhuis 2025

Vertaler: Guus Janssens

Omslag: Gouache door Ton Gravelijn

© The Lords New Church which is Nova Hierosolyma,
1725 Huntingdon Road, Huntingdon Valley, PA 19006, U.S.A.

Alle rechten voorbehouden.

Het is toegestaan, overeenkomstig artikel 15a Auteurswet 1912, gegevens uit deze uitgave te citeren in artikelen, scripties en boeken, mits de bron op duidelijke wijze wordt vermeld.

Begin en de ontwikkeling van de leer in de Nieuwe Kerk

Vanaf de vroegste dagen van de Kerk in Zweden en Engeland waren er sommigen die meenden dat de Geschriften van Emanuel Swedenborg het Woord van de Heer zijn.

In een boek van August Nordenskjold in het Zweeds getiteld: *'Forsamling Formen uti det Nya Jerusalem'*, uitgegeven in Kopenhagen in 1790, lezen we: 'Het Woord van de Heer, het Hebreeuws en Grieks en ook het Latijn, dat de Heer ons door Emanuel Swedenborg heeft geopenbaard, is het heiligste wat wij in onze kerk hebben; het is ons heiligste wetboek en het is de Heer zelf onder ons. Daarom kan niemand als lid van onze kerk worden beschouwd, als hij niet alle boeken van dit Woord aanvaardt als het eigenlijke Woord en de Openbaring van de Heer Zelf; en als de eigenlijke heiligheid van alle schrijven en spreken; als een absolute wet, allerheiligst wat betreft elke zin, woord en letter, ja bevattende het begrip van de Heer, ver boven elk begrip van de mens en met onuitputtelijke wijsheid binnen de wijsheid, zowel voor engelen als voor mensen.'

Er staan veel soortgelijke uitspraken in dit boek, en ook in een artikel van August Nordenskjold, *'Hints for Forming a Plan of a Consortium Ecclesiasticum'*, dat in 1790 verscheen in *The New Jerusalem Magazine*, gepubliceerd in Londen, waarvan Nordenskjold een van de redacteurs was. Dr. Beyer, August Nordenskjold en Robert Hind-marsh waren vrienden en voerden een briefwisseling. Dr. Beyer schreef in een brief aan Nordenskjold het volgende:

'De inwendige of geestelijke zin, die de innerlijke of geestelijke zin of betekenis in het Woord is, is te vinden in de *Arcana Coelestia* voor zover het geheel van Genesis en Exodus betreft, en eveneens in de Openbaring van de Apocalyps, en ook in al zijn werken overal waar de woorden 'en het betekent' zijn geschreven in verband met een of andere passage uit het Woord. Deze zin is het Woord zelf en is het Heilige in het Woord. Hetzelfde is gedicteerd aan de Assessor vanuit de hemel, A.C. 6597, net zoals het Woord in de letter was gedicteerd aan de profeten; en daarom heeft het onmiddellijke communicatie met de hemel tot gevolg'.

Dr. Harry Lenhammar uit Uppsala, Zweden, schreef in 1966:

‘Beyer hecht een enorm belang aan Swedenborgs Openbaringen, omdat ze zonder enige aarzeling op hetzelfde niveau worden geplaatst als de boeken van de Bijbel.’

Sven Schmidt was de meest uitgesproken van de vroege ontvangers in Zweden, en vanwege zijn sterke standpunt was hij de meest vervolgd van de vroege leden van de Nieuwe Kerk.

Volgens de notulen van het Skara Consistorie, 11 december 1771, zei hij: ‘Zoals de Heer een Nieuw Kerklichaam had opgewekt, zo moet het oude vergaan en zal er een nieuwe leer van de Heer komen door middel van de Geschriften van de Eerwaarde Assessor Swedenborg. Naar zijn mening zijn deze Geschriften het Werk van de Heer en zijn ze één en dezelfde als de Heilige Schrift.’ Deze mening had Schmidt ontleend aan de Heer door middel van het Woord.

Tegenover leiders als Beyer, Nordenskjold, Hindmarsh en Schmidt stonden mensen die zich even sterk verzetten tegen het geloof dat de Geschriften het Woord zijn. De vroege kerk in Zweden en Engeland was daarom verdeeld over de positie die zij innam met betrekking tot deze doctrine.

In de ‘*Aurora*’, een tijdschrift uitgegeven in Londen, Engeland, in het jaar 1799 staat een brief van Roger Benet die gedeeltelijk als volgt luidt: ‘Ik heb op mijn reizen van plaats tot plaats de laatste tijd twee verschillende klassen van lezers van de werken van Eerwaarde Baron Swedenborg ontmoet: De ene klasse houdt het als een vast principe bij hen, dat de Geschriften van de Baron werkelijk het Woord van de Heer zijn, zo zeker als de geschriften van de vier evangelisten, Mattheüs, Marcus, Lucas of Johannes, evenals zijn Openbaring. . . .

De andere klasse staat gemakkelijk toe dat de Baron een persoon is die zeer verlicht is door de Heer, en dat zijn geschriften zeer nuttig zijn bij het openen van de geestelijke betekenis van het Woord, en daardoor van de ware aard van de Nieuw Jeruzalem Kerk staat; maar toch kunnen zij niet toestaan dat zijn geschriften op gelijke voet staan met het Woord zelf; want, zeggen zij, dit zou de Baron en zijn geschriften boven hun eigenlijke plaats verheffen, want niemand kan het Woord zijn dan de Heer alleen.’

Degenen die er negatief tegenover stonden dat de geschriften van Swedenborg het Woord van de Heer waren, hadden een tijdlang de

overhand, totdat de weinigen die deze doctrine nog steeds handhaafden de Academie vormden.

Deze doctrine werd het leidende principe van de Academie en de Algemene Kerk en gaf deze lichamen hun onderscheidende karakter.

Na verloop van tijd rees de vraag wat de kwaliteit of het karakter van de Geschriften als het Woord was; vooral of ze een innerlijke zin en een letterlijke zin hadden.

In het jaar 1891 schreef dominee Edward S. Hyatt dat de leer van de Heilige Schrift onder voorbehoud van toepassing is op de Schriften.

Hij schreef twee lange reeksen preken ter illustratie van deze stelling.

In het jaar 1891 schreef dominee Edward S. Hyatt dat de Leer van de Heilige Schrift onder voorbehoud van toepassing is op de Schriften.

Hij schreef twee lange series preken die de toepassing van deze doctrine op de Geschriften illustreerden. In de latere preken van Hyatt in deze series liet hij het voorbehoud dat hij eerst maakte vallen.

De eerste vijftien preken, waarin hij over het voorbehoud sprak, werden gepubliceerd in de *New Church Tydings* en waren bekend in de kerk.

Deze preken maakten een diepe indruk op sommige predikanten en leken.

Zijn latere preken over dit onderwerp werden pas veertig jaar later gepubliceerd.

In *New Church Life* van november 1904, pagina 593, verscheen een artikel van Edward Cranch, Ph.B., M.D., een arts in Erie, Pennsylvania, getiteld: 'Het Woord van de Heer in Zijn Wederkomst.'

In dit artikel schreef Dr. Cranch: 'De Geschriften van Swedenborg openbaren weliswaar de inwendige of geestelijke zin van het Woord ... maar maken toch deel uit van de letterlijke zin, want zij zijn in de wereld, in de natuurlijke graad van Goddelijke Waarheid'.

'De Geschriften corresponderen met het Woord in de hemelen, zoals het Woord in elke hemel correspondeert met het Woord in de volgende hogere hemel, en allen met de Heer, Die in de hoogste zin het Woord IS.

'Vandaar ook dat in de Geschriften de Goddelijke Waarheid aanwezig is in haar volheid, haar heiligheid en haar kracht; daaruit moet de leer voor de Kerk worden geput, en door hen moet zij worden bevestigd; bovendien is er door middel van deze geïnspireerde boekdelen verbondenheid met de Heer en verbondenheid met de engelen; ook zijn zij, omdat ze uiteindelijk een

basis, container en ondersteuning zijn van de hoogste geestelijke en hemelse zinnen, die nu door hen aan de mensen worden geopenbaard, als in de wolken van de hemel, met kracht en grote heerlijkheid.'

'Zoals het Nieuwe Testament gebaseerd is op en bevestigd wordt door het Oude Testament, zo is het Woord van de wederkomst, of het DERDE TESTAMENT, gebaseerd op het Oude en Nieuwe Testament.' (Grote hoofdletters zijn van Dr. Cranch en worden twee keer herhaald in het artikel.) Hij vervolgt: 'De woorden van de Nieuwe Openbaring zijn niet van Swedenborg zelf, hoewel hij er een perfect begrip van had.'

Toen Dr. Cranch zei dat Swedenborg 'een volmaakt begrip' had van de woorden die hij gebruikte, zoals blijkt uit de strekking van het artikel, bedoelde hij dat zijn begrip vrij was van valsheid; niet dat Swedenborg een oneindig begrip had van de woorden die hij gebruikte. De woorden die Swedenborg gebruikte, waaruit de Geschriften bestaan, zijn de Tweede Komst van de Heer en bevatten de Oneindige wijsheid van de Heer, terwijl Swedenborgs begrip, zoals het begrip van elke engel en mens, eindig was. Tussen het Oneindige en het eindige bestaat geen verhouding.

We lezen in de Apocalyps Onthuld:

'Hier is ook een gebouw dat wij (engelen) de Tempel van Wijsheid noemen; maar niemand ziet het die zichzelf heel wijs vindt, nog minder hij die zichzelf wijs genoeg vindt, en nog minder hij die zichzelf wijs vindt van zichzelf.... '

'Echte wijsheid bestaat erin dat de mens vanuit het licht van de hemel ziet, dat de dingen die hij weet, begrijpt en waarin hij wijs is, zo weinig zijn ten opzichte van wat hij niet weet, begrijpt en wijs is, als een druppel ten opzichte van de oceaan; bijgevolg, nauwelijks iets. Iedereen die in deze paradijselijke tuin is, en vanuit waarneming en gezichtsvermogen erkent dat zijn eigen wijsheid naar verhouding zo weinig is, ziet de tempel van de wijsheid ... en omdat ik dit vaak had gedacht, zowel vanuit wetenschap als vanuit waarneming, en ten slotte vanuit innerlijk licht had gezien, en had erkend dat de mens zo weinig wijsheid had, zie, het werd mij gegeven om die tempel te zien.' ([Apocalyps Onthuld 875](#))

Er zijn vier kwaliteiten die, zo wordt ons verteld in de Geschriften, maken dat het Woord het Woord is en het onderscheiden van alle andere geschriften, en zonder welke het Woord niet het Woord is.

Deze vier kwaliteiten zijn als volgt:

Eén: Het Woord behandelt, in zijn gehele innerlijke zin, de Verheerlijking van de Heer, de vorming van Zijn Koninkrijk en de Wedergeboorte van de mens, die het beeld is van de Verheerlijking van de Heer.

Twee: Het is geschreven in een ononderbroken en volmaakte Goddelijke reeks van begin tot het einde.

Drie: Elk woord in het Woord opent naar Oneindigheid.

Vier: Het Woord is volmaakt in de ultieme dingen.

(Zie: [Apocalyps Onthuld 435](#), [870](#); [Laatste Oordeel 1](#); [Leer over de Heilige Schrift 27](#); Hemelse Verborgenheden [165](#), [1936](#), [2135](#), [2859](#), [3540](#), [4712](#), [7933](#), [9022](#), [9163](#), [9380](#), [9386](#), [9430](#), [10,400](#).)

Als we de Geschriften lezen in het licht van louter menselijk verstand, en alleen hun letterlijke betekenis zien, blijken ze niet deze vier kenmerken te hebben die maken dat het Woord het Woord is.

Ter illustratie: het grootste deel van de Apocalyps Onthuld en Ontvouwd, een groot deel van Ware Christelijke Religie, en andere kleinere werken, zijn historisch in hun letterlijke betekenis, en behandelen het laatste oordeel over de Protestanten en Katholieken, en het kwaad en de valsheden waarin deze Kerken verkeerden.

De eerste elf hoofdstukken van de **Arcana** behandelen in letterlijke zin de geschiedenis van de Alleroudste, de Oude en de Hebreeuwse Kerk, en in veel van de latere hoofdstukken worden de Joodse en Israëlitische Kerk behandeld. *Hemel en Hel* behandelt voor een groot deel, in letterlijke zin, de uiterlijke verschijningsvormen van de geestelijke wereld.

De *aardbollen in het heelal* behandelt de bewoners van andere aarden, en in het hoofdstuk over geesten van de maan wordt niets over hun karakter gezegd, behalve dat ze ongevaarlijk waren.

Dit betekent niet dat de letterlijke betekenis van zulke delen van het Woord niet belangrijk is. Iemand die van de protestantse of katholieke kerk naar de Nieuwe Kerk komt, moet een duidelijk beeld hebben van de kwaden en valsheden van de kerk waarin hij vroeger was, zodat hij deze kwaden en valsheden kan mijden. Maar als iemand in de Nieuwe Kerk is opgevoed, en nooit in het kwaad en de valsheden van de vroegere kerken in de uiterlijke vorm is geweest zoals ze in deze kerken zijn, als hij niet het overeenkomstige

meer innerlijke kwaad en de valsheden in zichzelf ziet, waarmee het kwaad in de Katholieke en Protestantse Kerken overeenkomt, is het lezen van zulke delen van de Geschriften of het Derde Testament van weinig nut voor hem in het werk van de wedergeboorte. Sterker nog, als een mens in de Nieuwe Kerk bij het lezen van zulke passages neerkijkt op de katholieken en protestanten en zich inbeeldt in het goede en ware te zijn, door de Geschriften te lezen en te geloven, afgezien van het feit dat hij wedergeboren is, kan hem dat leiden tot het Joodse gevoel van trots dat hij denkt tot een uitverkoren volk te behoren omdat hij het Woord heeft dat anderen niet hebben.

In de hoofdstukken twaalf tot vijftig van Genesis, zoals uitgelegd in de *Arcana*, wordt in letterlijke zin gesproken over de verheerlijking van de Heer, en enigszins over de wedergeboorte van de mens.

Maar als de mens niet in de strijd tegen het kwaad en de valsheid is, dat wil zeggen, als hij niet wordt wederverwekt, ziet hij weinig van wat in deze hoofdstukken wordt gezegd als van toepassing op zijn eigen geestelijk leven, en daarom ook weinig van de bijzonderheden en bijzonderheden die erbij betrokken zijn. Zo iemand, die niet in de strijd van reformatie en wedergeboorte is, heeft niet de geestelijke ervaring waaruit hij kan komen tot een levend begrip van de geestelijke zin met betrekking tot zijn leven; en als hij deze hoofdstukken niet begrijpt met betrekking tot zijn leven, dan begrijpt hij ze nog minder met betrekking tot de verheerlijking van de Heer, hoewel dit het onderwerp is waarover in de letterlijke zin wordt gesproken.

Er wordt ons geleerd: 'Er zijn op dit moment weinigen die worden wederverwekt, en nog minder die zich bezinnen.' ([Hemelse Verb. 4245](#)) Tenzij een mens wordt wederverwekt en het vermogen heeft om na te denken, kan hij weinig begrip hebben van het inwendige van het Woord; toch kan hij leren van hen die wijs zijn en het vermogen hebben om na te denken.

Als we de Geschriften op deze manier als het Woord zien, kunnen we ons realiseren dat we ons in de vroege kinderjaren van de kerk bevinden en dat we nog maar weinig van de waarheden van de wedergeboorte begrijpen.

In de vroegere dagen van de Algemene Kerk was er wat weinig kennis van een innerlijke zin die niet in de letterlijke zin voorkwam. Bijvoorbeeld: op de Theologische School werd geleerd dat, net zoals de Arianen de volle

Goddelijkheid van de Heer bij Zijn Eerste Komst ontkenden, de Conventie en Conferentie de volle Goddelijkheid van de Heer bij Zijn Tweede Komst ontkenden; en dat zij daarom inwendige Arianen waren.

Om de toepassing van de **Leer over de Heilige Schrift** op de Geschriften of het Derde Testament te illustreren, zullen we enkele nummers uit de Leer van de Heilige Schrift bekijken.

‘Het ligt in ieders mond dat het Woord van God is, Goddelijk geïnspireerd is en daarom Heilig is; en toch heeft tot nu toe niemand geweten waarin het Goddelijk is. Want het Woord verschijnt als een gewoon geschrift in een stijl die vreemd is en niet zo verheven noch zo schitterend als blijkbaar de geschriften van de dag zijn. Daarom kan iemand die de natuur aanbidt als God, of in plaats van God, en die dus denkt vanuit zichzelf en wat bij hem past, en niet vanuit de hemel vanuit de Heer, gemakkelijk in dwaling raken ten opzichte van het Woord, en er minachting voor hebben, en terwijl hij het leest bij zichzelf zeggen: Wat is dit? Wat is dat? Kan dit Goddelijk zijn? . . Maar wie zo denkt, overweegt niet dat Jehovah, de God van hemel en aarde, het Woord gesproken heeft. . . .

Maar de natuurlijke mens kan door deze overwegingen niet worden overgehaald om te geloven dat het Woord de Goddelijke Waarheid Zelf is, waarin Goddelijke Wijsheid en Goddelijk Leven zijn; want hij beoordeelt het op zijn stijl, en daarin verschijnen ze niet. Maar de stijl van het Woord is de Goddelijke stijl zelf, waarmee geen enkele andere stijl, hoe verheven en voortreffelijk die ook mag lijken, überhaupt te vergelijken is. . . .

De stijl van het Woord is zodanig dat er heiligheid is in elke zin en elk woord, en op sommige plaatsen zelfs in de letters zelf.’

[\(Leer over de Heilige Schrift 1-3\)](#)

We veronderstellen dat iedereen die onder de indruk is van het feit dat de Geschriften het Woord zijn, het ermee eens zal zijn dat het bovenstaande van toepassing is op de Schriften.

We lezen opnieuw: ‘In het Woord is een geestelijke zin, tot nu toe onbekend.’

[\(Leer over de Heilige Schrift 5\)](#)

Als niet duidelijk wordt gezien dat de Geschriften het Woord zijn, en dat zij een geestelijke zin hebben, kan niet worden gezien dat het bovenstaande citaat op hen van toepassing is.

We lezen verder: 'De geestelijke zin van het Woord is niet die zin die uit de brief straalt wanneer men de betekenis van het Woord bestudeert en ontvouwt om een of andere leerstuk van de Kerk te bevestigen.

De geestelijke zin verschijnt niet in de zin van de letter, maar is daarin als de ziel in het lichaam, als de gedachte in de ogen en als genegenheid in het gelaat.' ([Leer over de Heilige Schrift 5](#))

De Geschriften of het Derde Testament spreken vaak over zichzelf als zijnde de innerlijke zin van het Woord, en als zijnde de Leer van de Kerk, en inderdaad, als ze gezien worden in het licht van de hemel van de Heer, zijn ze dat. De Geschriften, zoals zij neerdaalden van de Heer door de hemelen en de geest van Swedenborg, die geopend was voor de Heer Zelf, waren geest en leven. Zoals ze echter voor het eerst door de mens werden opgenomen door zijn gezicht of gehoor bij het lezen of horen, en zoals ze zich in het uitwendige geheugen van de mens bevinden, zijn de Geschriften de letterlijke zin van het Woord. Het is pas voor zover de geest van de mens geopend is voor het licht van een van de drie hemelen, dat zij de geestelijke zin bij de mens worden.

Dit is hetzelfde als met de Evangelien.

De Heer zei: 'De woorden die Ik tot u spreek zijn geest en zijn leven.'

([Johannes 6:63](#).) En de Heer sprak altijd over Zijn onderwijs als Zijn 'Leer'.

De woorden van de Heer zijn inderdaad de Goddelijke Leer zelf, maar een mens die de woorden van de Heer leest, is niet in de Goddelijke Leer, tenzij zijn geest geopend is voor het licht van de Heer dat door de hemel neerdaalt. Als hij niet in zulk licht is, is hij alleen maar in de letter.

In de vroege dagen van de Algemene Kerk was het gebruikelijk om te zeggen dat de Geschriften in hun eigen licht gezien moesten worden (wat hetzelfde is als zeggen dat ze in het licht van de hemel gezien moesten worden), van de Heer, en dat ze niet vanuit het licht van de wereld bekeken moesten worden. Ook werd gezien dat de Schriften, gezien in het licht van de wereld, niet het levende Woord in de mens waren.

Geestelijk zicht heeft net als natuurlijk zicht drie vereisten: een objectieve wereld buiten de mens, licht en een gezond oog. Zonder deze drie kan de mens niets zien of ziet hij alles vervormd.

Als de mens alle belang hecht aan het Woord als de Goddelijke objectieve Waarheid buiten de mens, en geen aandacht schenkt aan het licht waarin hij ziet, noch aan de toestand van het geestelijk oog, ziet hij niets van het innerlijke van het Woord.

Verlichting komt van de Heer, en als de mens op een oprechte manier tot de Heer bidt om verlichting, geeft de Heer hem licht. De samenwerking van de mens met de Heer bestaat echter voornamelijk in het komen tot een gezond oog, waarachter een gezond geestelijk lichaam moet zijn; en de Heer geeft de mens zo'n oog en zo'n lichaam door middel van wedergeboorte. Als een mens daarom niet samenwerkt met de Heer, als uit zichzelf, kan hij nooit de echte waarheid van het Woord zien.

De mens kan inderdaad het Woord lezen, maar het licht waarin hij het ziet kan geestelijke duisternis zijn. Toch, omdat hij lijkt te zien, neemt hij het aan voor het licht zelf. Het is daarom alleen in zoverre als een mens tot oprechte verootmoediging van de Heer komt, dat hem een oog gegeven kan worden om het innerlijke van het Woord te zien.

We lezen verder in de Leer over de Heilige Schrift:

‘Van de Heer gaat het hemelse, het geestelijke en het natuurlijke voort, de een na de ander. Dat wordt het hemelse genoemd, dat voortkomt uit Zijn Goddelijke Liefde en het Goddelijk Goede is; dat wordt het geestelijke genoemd, dat voortkomt uit Zijn Goddelijke Wijsheid en het Goddelijk Ware is; het natuurlijke is van beide, zijnde hun complex in het uiteindelijke. De engelen van het celestiale koninkrijk van de Heer, van wie de derde of hoogste hemel is samengesteld, zijn in het Goddelijke dat voortkomt uit de Heer dat celestiaal wordt genoemd, want zij zijn in het goede van liefde van de Heer.

De engelen van het geestelijk koninkrijk van de Heer, uit wie de tweede of middelste hemel is samengesteld, zijn in het Goddelijke dat van de Heer uitgaat dat Geestelijk wordt genoemd, want zij zijn in waarheden van wijsheid van de Heer. Maar de mensen van de Kerk op aarde zijn in het Goddelijke Natuurlijke, dat ook voortkomt uit de Heer.’

‘Het Goddelijke dat van de Heer tot de mensen neerdaalt, daalt door deze drie graden.... . Zo is alles wat Goddelijk is, zodat wanneer het in zijn ultieme graad is, het in zijn volheid is. Dat is het Woord.

In de uiterste zin is het natuurlijk, in de innerlijke zin is het geestelijk, en in de meest innerlijke zin is het hemels, en in elke zin Goddelijk.'

[\(Leer over de Heilige Schrift 6\)](#)

In het bovenstaande wordt gesproken over het Goddelijke dat neerkomt op de mens, en ook over het Goddelijke dat neerkwam in het Woord.

Buiten deze tweevoudige aanwezigheid van het Goddelijke, de ene de invloeiing van de Heer door de ziel, de andere het opnemen van het Woord door de lichamelijke zintuigen, kan men in geen innerlijke waarheid zijn.

In het algemeen hebben de mensen van de Kerk de neiging gehad om zich te concentreren op het Woord zoals het bestaat in de wereld buiten de mens, en hebben ze verzuimd om volledig rekening te houden met de werking van de Heer van binnenuit, waardoor het Woord het Woord in de mens is.

We lezen: 'De laagste zin (van het Woord) is voor de mens terwijl hij nog in de wereld leeft, die niettemin zodanig is dat de innerlijke zin, en zelfs de innerlijke zin en de hoogste zin aan hem kunnen worden meegedeeld. Want de mens heeft verbinding met de drie hemelen; in feite is de mens geschapen volgens de vorm van de drie hemelen, zodat wanneer hij leeft in liefde tot de Heer en in naastenliefde jegens de naaste, hij een hemel in de minste vorm is.' [\(Hemelse Verborgenheden 4279\)](#)

Verder: 'Maar engelen zijn niet in uiterlijkheden zoals de mens dat is, en daarom, terwijl het Woord wat betreft de zin van de letter voor de mens is, is het wat betreft de innerlijke zin ervan voor engelen, evenals voor die mensen aan wie het door de Goddelijke Barmhartigheid van de Heer het is gegeven terwijl ze in de wereld leven, om te zijn als de engelen.'

[\(Hemelse Verborgenheden 2242\)](#)

'De hemel van de mens is zijn innerlijk, want de mens die in goeden doen is wat betreft zijn innerlijk, is in een samenleving van de hemel. . . .

Daarom, wanneer de mens het goede en de waarheid die van de Heer door de hemel stromen van binnen ontvangt, wordt hij gezegend met de zegen van de hemel daarboven.' [\(Hemelse Verborgenheden 6430\)](#)

'De innerlijke zin is voor hen die in de hemel zijn, ook voor hen die in de wereld zijn, maar voor zover zij tegelijkertijd in de hemel zijn.'

[\(Hemelse Verborgenheden 892\)](#)

‘De mensen zouden ook het Woord begrijpen volgens de inwendige zin als zij een engelenleven zouden leiden.’ ([Hemelse Verborgenheden 9086](#))

Wanneer zulke passages als de bovenstaande worden gelezen, is het de aard van de proprium om het denkvlak af te brengen op het vlak van het denken over de waarheid van het Woord vanuit personen; namelijk, de vraag komt op in de geest: zijn er zulke personen als hierboven beschreven? of wie zijn ze?

Zodra de mens vanuit personen over het Woord denkt, komt hij in totale duisternis en ziet hij niets van de geestelijke waarheid.

Als een man die zulke passages als hierboven leest over zichzelf denkt, moet hij in een grote nederigheid gebracht worden, want hij beseft hoe ver hij verwijderd is van de innerlijke dingen van het Woord; en als deze nederigheid oprecht is, kan de Heer beginnen hem een klein beetje innerlijk licht te geven.

Om verder te gaan vanuit de Leer over Heilige Schrift, lezen we: ‘Vanuit de geestelijke zin is het dat het Woord Goddelijk geïnspireerd is, en Heilig is in elk woord.’ ([Leer over de Heilige Schrift 18](#)).

Als een mens een werkelijk idee heeft van de Geschriften als het Woord, kan hij gemakkelijk zien dat deze leer van toepassing is op de Geschriften. Als hij vanuit zijn louter natuurlijke verstand denkt, zal hij deze waarheid ontkennen, want er zijn veel verschijningen die het louter natuurlijke denken op een dwaalspoor brengen.

Een mens bekijkt de Geschriften óf vanuit wat het Woord over het Woord zegt, óf hij bekijkt de Geschriften vanuit zijn natuurlijke verstand, en komt zo in duisternis.

We lezen verder: ‘Voortaan zal de geestelijke zvv in van het Woord alleen worden overgedragen aan hem die door Heer in oprechte waarheden is. De oorzaak hiervan is dat niemand de geestelijke zin kan zien behalve vanuit de Heer alleen, noch tenzij hij vanuit Hem in ware waarheden is. . . .

Daarom, als iemand de geestelijke zin wil openen vanuit zichzelf en niet vanuit de Heer, is de hemel gesloten; en dan ziet de mens niets, of wordt anders geestelijk krankzinnig.’ ([Leer over de Heilige Schrift 26](#))

De Geschriften of het Derde Testament bevatten alle Goddelijke waarheden van het diepste tot het laatste. Maar het bovenstaande maakt duidelijk dat wat de mens van deze waarheden ziet afhangt van hoe ver hij ze vanuit de Heer ziet, en dat als hij ze vanuit zijn eigen verstand ziet, hij geestelijk krankzinnig wordt.

Verder: ‘Zij die het Woord lezen zonder Leer, of die voor zichzelf geen Leer verwerven uit het Woord, zijn in duisternis wat betreft elke waarheid, en hun verstand is wankel en onzeker, vatbaar voor dwalingen, buigzaam voor ketterijen.

Want het Woord is voor hen als een kandelaar zonder lamp, en in hun duisternis schijnen zij vele dingen te zien, en toch zien zij nauwelijks iets, want alleen de Leer is een lamp.’ ([Leer over de Heilige Schrift 52](#))

‘Van hen wordt gezegd dat zij de achterste delen van Jehovah zien en niet Zijn gezicht, die het Woord geloven en aanbidden, maar alleen het uiterlijke ervan, dat de zin van de letter ervan is, en niet meer innerlijk doordringen, zoals zij die verlicht zijn en die voor zichzelf de Leer uit het Woord maken, waardoor zij de echte zin ervan kunnen zien, dus de innerlijke zin.’

([Hemelse Verborgenheden 10.586](#))

Hoewel de Geschriften op zichzelf de oneindige Goddelijke Leer zelf zijn, blijkt uit het bovenstaande dat als het verstand van een mens niet door de Heer geopend is voor het licht van de hemel, hij niets van deze zin ziet, maar alleen de letterlijke zin.

In de begindagen van de Academie en de Algemene Kerk werd gezien dat zonder het geloof dat de Geschriften het Woord van de Heer zijn, wat de leidende doctrine van de Academie was, er geen innerlijk begrip van de Geschriften kon zijn.

Dit was het begin van de Leer van de Kerk.

Deze Leer, die in de kiem alle toekomstige Leer bevatte, zal toenemen tot in de eeuwigheid, en hoe meer ze toeneemt, hoe meer de Kerk duidelijk het innerlijk van de Geschriften of het Derde Testament zal zien.

Om te citeren: 'De Leer moet uit de zin van de letter worden getrokken en daardoor worden bevestigd; Dat door middel van de leer het Woord niet alleen begrijpelijk wordt, maar ook schijnt met licht, komt omdat het zonder de leer niet begrepen wordt. Door middel van de Leer wordt het Woord daarom begrepen, en is het als een kandelaar met een brandende lamp. De mens ziet dan meer dan hij voorheen had gezien, en begrijpt ook die dingen die hij voorheen niet had begrepen. . . . Maar de leer moet niet alleen worden afgeleid uit de zin van de letter van het Woord, maar moet er ook door worden bevestigd; want als de waarheid van de leer niet zo wordt bevestigd, lijkt het alsof alleen het verstand van de mens erin zit, en niet de Goddelijke Wijsheid van de Heer, en zo zou de leer zijn als een huis in de lucht, en niet op de aarde, en zou een fundament missen.'

[\(Hemelse Verborgenheden 53, 54\)](#)

In de Nieuwe Kerk is de leer altijd bijna geheel ontleend aan het Derde Testament en niet aan het Oude en Nieuwe Testament gescheiden van het Derde Testament.

In passages die geciteerd zijn in het eerdere deel van dit document, spreekt het Woord over de innerlijke zin die aan de mens wordt meegedeeld door de engelen wanneer hij het Woord leest; maar hier over de leer die getrokken wordt uit de zin van de letter van het Woord.

Deze twee sets van passages, terwijl ze tegenstrijdig lijken te zijn, maken één, want als, terwijl de mens de leer uit het Woord trekt als uit zichzelf, er geen communicatie is van de Heer door de hemel, is de leer die hij maakt valse leer en geen Echte Leer.

De leer die de mens uit de letterlijke zin trekt, is door schijnbare lichamelijke invloeiing, van dingen van het Woord die gezien of gehoord worden met de lichamelijke zintuigen, maar zulke dingen zijn nooit waar, tenzij er tegelijkertijd een geestelijke invloeiing is.

Over deze geestelijke invloeiing zeggen wij: 'De mens is gewaar van dat wat langs een uitwendige weg binnenstroomt, maar niet, totdat hij is

wederverwekt, van dat wat langs een inwendige weg binnenstroomt.’
([Hemelse Verborgenheden 4977](#))

‘Met openbaring wordt illustratie bedoeld wanneer het Woord gelezen wordt, en waarneming dan; want zij die in het goede zijn en naar waarheden verlangen, worden zo onderwezen vanuit het Woord; maar zij die niet in het goede zijn, kunnen niet onderwezen worden vanuit het Woord. ... Engelen die bij de mens zijn, nemen het Woord waar volgens de innerlijke zin; dit wordt meegedeeld aan de mens die in het goede is, en het Woord leest, en vanuit genegenheid naar waarheden verlangt. Maar de kwaliteit van de openbaring aan hen die in het goede zijn, en vandaar in de genegenheid van waarheid, kan niet beschreven worden; het is niet duidelijk, noch is het volledig verborgen, maar het is een zekere instemming en goedkeuring van binnenuit dat het ding waar is.’ ([Hemelse Verborgenheden 8694](#))

‘Echte waarneming bestaat door de hemel van de Heer, en beïnvloedt het intellectueel geestelijk, en leidt het waarneembaar tot denken zoals het ding werkelijk is, samen met interne toestemming, waarvan het de bron niet kent. Het veronderstelt dat het in zichzelf is, en dat het uit de verbinding der dingen voortvloeit, terwijl het een dictaat van de Heer is.’
([Hemelse Verborgenheden 5121](#))

‘Het goede en ware van het geloof is innerlijk goed en waar vanuit het binnenste, dat wil zeggen, al het goede en ware van het geloof vloeit binnen vanuit de Heer door het binnenste van de mens.’
([Hemelse Verborgenheden 876](#))

‘Hij die in Goddelijke dingen is, beschouwt het Woord van de Heer nooit vanuit de letter; maar hij beschouwt de letter en de letterlijke zin als representatief en betekenisvol voor de hemelse en geestelijke dingen van het Koninkrijk van de Heer.’ ([Hemelse Verborgenheden 1807](#))

‘Het innerlijk zicht ziet niet vanuit zichzelf, maar vanuit een nog meer innerlijk zicht of dat van het rationele van de mens. Neen, ook dit ziet niet vanuit zichzelf, maar het ziet vanuit een nog meer innerlijk gezichtsvermogen, namelijk dat van de inwendige mens, en zelfs dit ziet niet vanuit zichzelf, maar het is de Heer Zelf die door de inwendige mens ziet. ... Dat is het geval met influx.’ ([Hemelse Verborgenheden 1954](#))

‘Goddelijke Waarheid is het Goddelijk Goede dat verschijnt in de hemel voor engelen, en op aarde voor mensen, en hoewel schijnbaar, is het toch Goddelijke Waarheid.’ ([Hemelse Verborgenheden. 3712](#))

‘Het is het goede en de waarheid die alle dingen in de natuurlijke geest in orde brengen, want zij stromen binnen vanuit het innerlijk en ordenen ze zo.’ ([Hemelse Verborgenheden 5288](#))

‘De hemel van de mens is zijn innerlijk, omdat de mens die in het goede van het leven is, wat zijn innerlijk betreft, in een samenleving met engelen is. ... Daarom, wanneer een mens het goede en de waarheid ontvangt die van binnenuit door de hemel van de Heer binnenstroomt, wordt hij gezegend met de zegen van de hemel daarboven.’ ([Hemelse Verborgenheden 6430](#))

‘Wanneer de mens in het goede van de naastenliefde is, dan is hij geregenereerd, en dan brengt hij uit dit goede waarheden voort, die de waarheden van het goede worden genoemd, dit zijn de waarheden die de waarheden van het geloof zijn.’ ([Hemelse Verborgenheden 8042](#))

‘De insinuatie van geloof langs een inwendige weg gebeurt door het lezen van het Woord, en door verlichting dan van de Heer.’ ([Hemelse Verborgenheden 8078](#))

‘Als de inwendige zin van het Woord, of de Goddelijke waarheid in haar heerlijkheid, zou verschijnen voor een mens die niet is wederverwekt, zou het zijn als dikke duisternis, waardoor hij helemaal niets zou zien, en waardoor hij ook verblind zou worden.’ ([Hemelse Verborgenheden 8106](#))

‘Zij die verlicht zijn, begrijpen het Woord volgens innerlijke dingen, en maken daarom Leer voor zichzelf.’ ([Hemelse Verborgenheden 9382](#))

‘Het is voorzien en verordend door de Heer dat in zoverre een mens denkt en wil vanuit de hemel, dat wil zeggen door de hemel vanuit de Heer, in zoverre zijn inwendige mens wordt geopend; de opening is in de hemel, zelfs tot de Heer zelf.’ ([Hemelse Verborgenheden 9707](#))

Niemand is opgevaren naar de hemel dan Hij die van de hemel is neergedaald, de Zoon des mensen die in de hemelen is' ([Johannes 3:13](#)).

Hieruit blijkt duidelijk dat de Zoon des mensen de Goddelijke Waarheid in de hemelen aanduidt; want deze komt naar beneden en stijgt daarom op, want niemand kan naar de hemel opstijgen tenzij de Goddelijke Waarheid vanuit de hemel in hem neerdaalt, omdat de invloeiing Goddelijk is en niet andersom.’ ([Hemelse Verborgenheden 9807](#))

‘Wanneer het Goddelijke bij de mens binnenstroomt en wordt ontvangen, is het de geest van de waarheid, de geest van God en de Heilige Geest, want het stroomt onmiddellijk van de Heer en ook middellijk door engelen en geesten.’ ([Hemelse Verborgenheden 9818](#))

‘Wanneer de innerlijke dingen geopend waren, dan zou aan hen die daarin waren, dat wil zeggen in geloof en in liefde tot de Heer, het Goddelijk Goede en de Goddelijke Waarheid worden toegeëigend.

... Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, blijft in Mij en in hem ... waarmee de toe-eigening van het Goddelijk Goede en de Goddelijke Waarheid van Hem wordt aangeduid.’ ([Hemelse Verborgenheden 10033](#))

‘De geest van Waarheid duidt op de Goddelijke Waarheid die van de Heer uitgaat, waarvan gezegd wordt dat die in u zal blijven. ... Zij in Hem en Hij in hen, waarmee wordt aangeduid dat zij in het Goddelijke van de Heer zouden zijn en het Goddelijke van de Heer in hen.’
([Hemelse Verborgenheden 10151](#))

‘Elke Goddelijke Waarheid in de zin van de letter van het Woord bij de mens van de Kerk is doorschijnend vanuit de Goddelijke Waarheid van de geestelijke zin. ... De reden waarom het doorschijnend is, is omdat de Goddelijke Waarheid in de zin van de letter in natuurlijk licht is, en de Goddelijke Waarheid van de geestelijke zin in geestelijk licht is, daarom wanneer het geestelijk licht in natuurlijk licht stroomt bij een man die het Woord leest, wordt hij verlicht, en ziet hij daar waarheden, want de objecten van geestelijk licht zijn waarheden. ... Hoe meer een mens verlicht is door de invloeiing van het hemelse licht, des te meer ziet hij waarheden in hun samenhang en dus in hun vorm; en hoe meer hij ze zo ziet, des te meer wordt zijn verstand geopend.’ ([Apocalyps Onthuld 911](#))

‘En de stad was zuiver goud als zuiver glas, betekent dat van daaruit alles van die kerk het goede van de liefde is dat samen met het licht uit de hemel binnenstroomt. ... Het goede van liefde zonder waarheden van wijsheid heeft

geen kwaliteit, omdat het geen vorm heeft, en zijn vorm is overeenkomstig waarheden die in hun orde en verbinding samenvloeien met het goede van liefde tot de Heer; en het is in de mens overeenkomstig ontvangst. Er wordt gezegd in de mens, maar het moet niet worden begrepen als zijnde van de mens, maar als van de Heer in hem.' ([Apocalyps Onthuld 912](#))

‘Allen die in het goede van het leven zijn, en in de Heer geloven, zullen daar (in de Nieuwe Kerk) leven volgens Goddelijke Waarheden, en zullen ze innerlijk in zichzelf zien zoals een oog voorwerpen ziet.’ ([Apocalyps Onthuld 920](#))

Als we werkelijk naar de bovenstaande passages luisteren, worden we gebracht tot een gebroken en berouwvol hart en geest; we voelen hoe weinig of geen van deze leringen in onszelf zijn vervuld.

Als we door zulke leringen niet als dood voor de Heer in Zijn Woord neervallen, zoals van Johannes gezegd wordt, dan hebben ze ons hart niet geraakt. Niemand die zijn leven niet heeft verloren en nieuw leven van de Heer heeft gekregen, kan enige innerlijke waarheid in het Woord zien. Alleen door vele malen tot wanhoop gebracht te worden, kan een mens de innerlijke waarheid van het Woord zien.

Wanneer er gezegd wordt: ‘De leer van de Kerk moet worden afgeleid uit de zin van de letter van het Woord, en daardoor bevestigd,’ zou dit ons geestelijk op de knieën moeten doen vallen, in angst en beven.

Een mens kan een grote overvloed aan kennis hebben van het Woord en de Leer, en in staat zijn om vanuit deze kennis te spreken met schijnbaar grote intelligentie, en toch niet in een enkele oprechte waarheid zijn.

In een gedenkwaardige overlevering werd aan bepaalde geesten door de engelen verteld dat zij geen oprechte waarheden hadden. De geesten citeerden vele waarheden uit het Woord, die zij zeiden te geloven en die niet konden worden ontkend. De engelen antwoordden dat wat zij zeiden weliswaar waar was, maar dat het bij hen vals was, omdat het verkeerd begrepen werd.

Wanneer wij geconfronteerd worden met de engelen, zullen we dan arrogant waarheden uit ons geheugen citeren, om vervolgens te horen te krijgen dat we geen enkele echte innerlijke waarheid hebben?

Zo'n gedachte zou ons aan het denken moeten zetten. Merk op dat er staat: 'De leer moet ook bevestigd worden door de zin van de letter van het Woord.' Bevestigen is stevig of sterk maken. Bevestiging door de zin van de letter betekent niet alleen bevestiging door het verstand, want dit maakt niets stevig of sterk; als de bevestiging niet ook door de wil en het leven is, in het leven volgens de letterlijke zin van het Woord gezien in het licht van de innerlijke zin, gaat het snel voorbij en wordt het niets.

Van de leer wordt gezegd dat het een lamp is in het licht waarvan het Woord gelezen wordt. Het kan ook vergeleken worden met een vergrootglas, microscoop of telescoop waarmee dingen gezien kunnen worden die met het blote oog niet zichtbaar zijn.

We lezen: 'Zoals het lichamelijke orgaan van het zien, dat het oog is, te grof is, zoals iedereen weet, om de kleinste dingen van de natuur te zien, behalve door vergrootglazen (of microscopen), nog minder kan het zien wat boven de sfeer van de natuur is.' ([Hemel en Hel 76](#))

'Degenen wier verstand in het licht van de wijsheid is, zijn als mensen die 's middags op een berg staan en duidelijk alles zien wat beneden is, terwijl degenen die in nog superieurer licht zijn, vergelijkenderwijs zijn als mensen die door telescopen afgelegen en lagere objecten zien alsof ze dichtbij waren.' ([Ware Christelijk Religie 61](#))

Sommige mensen zijn als zij die beweren dat niets duidelijker kan worden gezien dan wat het blote oog kan zien, en zijn zo in beslag genomen door argumenten dat zij niet willen proberen door een spirituele microscoop of telescoop te kijken, en daarom niet voor zichzelf zien of het dingen die onzichtbaar zijn voor het blote oog duidelijk maakt of niet.

Is het niet duidelijk dat ontelbare waarheden gezien kunnen worden door hen die geloven in de doctrine dat de Geschriften het Woord zijn, die niet gezien kunnen worden door hen die deze doctrine ontkennen?

Alle Goddelijke Waarheid is in de Geschriften, zoals alle natuurwetten in de natuur zijn. De mens kan geen waarheden uitvinden, hij kan ze alleen ontdekken in het Woord; en hij kan dit alleen doen voor zover hij geleid wordt door de Heer. Zoals in de natuur de verborgen wetten niet ontdekt kunnen worden door de zintuigen zonder hulp, zo kunnen ook de verborgen dingen van het Woord niet ontdekt worden zonder echte Leer.

We lezen: 'De geestelijke zin van het Woord wordt niemand gegeven dan door de Heer alleen, en wordt door Hem bewaakt, want de hemel is erin.'

'De Echte Waarheid die van de Leer moet zijn, verschijnt in de zin van de letter aan niemand anders dan aan hen die in verlichting van de Heer zijn.'

'De Heer is Zijn Eigen Goddelijke Waarheid, en wanneer dit wordt bemind omdat het de Goddelijke Waarheid is, en het wordt bemind wanneer het tot nut wordt gemaakt, dan is de Heer daarin bij de mens. Dit leert de Heer in Johannes: *'Te dien dage zult gij weten, dat gij in Mij zijt en Ik in u. Wie Mijn geboden heeft, zal weten, dat gij in Mij zijt. Wie Mijn geboden heeft en ze doet, die heeft Mij lief, en Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem openbaren, en Ik zal tot hem komen en Mijn woonplaats bij hem hebben'* ([14:20,21, 23](#)) en in Mattheüs: *'Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien'* (5:8.) Dit zijn zij die in verlichting zijn wanneer zij het Woord lezen, en voor wie het Woord schijnt en doorschijnend is.' ([Leer over de Heilige Schrift 56, 57](#)) Hoe het bovenstaande van toepassing is op de Geschriften blijkt uit wat al gezegd is.

We lezen verder: 'De Kerk is uit het Woord, en is zodanig als haar begrip van het Woord is.

Dat de Kerk uit het Woord voortkomt, lijdt geen twijfel, want het Woord is de Goddelijke Waarheid zelf; de leer van de Kerk komt uit het Woord en door het Woord is er verbinding met de Heer.

Maar er kan twijfel ontstaan over de vraag of het begrijpen van het Woord de Kerk maakt, want er zijn mensen die geloven dat ze van de Kerk zijn, omdat ze het Woord hebben, het lezen of van predikers horen, en iets van de letterlijke betekenis ervan kennen, maar toch weten ze niet hoe dit of dat in het Woord begrepen moet worden, en sommigen van hen bekommeren zich er weinig om.

Daarom zal bewezen worden dat het niet het Woord is dat de Kerk maakt, maar het begrip ervan, en dat zoals het begrip van het Woord is onder degenen die in de Kerk zijn, zo is de Kerk zelf.

Het bewijs is als volgt:

Het Woord is het Woord overeenkomstig het begrip ervan in een mens, dat wil zeggen zoals het begrepen wordt. Als het niet begrepen wordt, wordt het Woord inderdaad het Woord genoemd, maar het is niet het Woord bij de mens.

Het Woord is de waarheid volgens het begrip ervan, want het kan niet de waarheid zijn, omdat het vervalst kan zijn. Het Woord is geest en leven naar het begrip ervan, want de letter ervan is dood als het niet begrepen wordt, en zoals een mens waarheid en leven heeft naar het begrip van het Woord, zo heeft hij geloof en liefde overeenkomstig; want waarheid is van het geloof en liefde is van het leven.

Welnu, aangezien de Kerk bestaat door middel van geloof en leven, volgt daaruit dat de Kerk de Kerk is door het verstaan van het Woord en in overeenstemming daarmee; een edele Kerk indien in oprechte waarheden, een onwaardige Kerk indien niet in oprechte waarheden, en een vernietigde Kerk indien in vervalste waarheden.'

[\(Leer over de Heilige Schrift 76, 77\)](#)

Op een bijeenkomst werd gezegd: 'De essentiële vraag is: Zijn het de Geschriften die begrepen of niet begrepen worden die de Kerk maken?' Waarop werd geantwoord: 'Wij nemen het begrijpen van de Geschriften voor lief.'

Als we de volgende uitspraken beschouwen: 'De innerlijke zin is voor engelen en ook voor die mensen aan wie het door de Goddelijke barmhartigheid van de Heer gegeven is terwijl ze in de wereld leven om als engelen te zijn,'

[Hemelse Verborgenheden 2242](#)) en 'De innerlijke zin is voor hen die in de hemel zijn; ook voor hen die in de wereld zijn voor zover ze tegelijkertijd in de hemel zijn,' ([Hemelse Verborgenheden 8912](#));

Hoe kunnen we dan het begrip van de Geschriften voor lief nemen?

In het nummer uit de Leer over de Heilige Schrift over het verstaan van het Woord wordt eerst gesproken over 'het verstaan van het Woord in een mens' en vervolgens over 'de Kerk' die 'een edele Kerk' is 'door het verstaan van het Woord'. ([Leer over de Heilige Schrift 76, 77](#))

Als de Kerk een edele of echte Kerk is, dan is zij een geestelijke mens naar het beeld en de gelijkenis van de Heer, en als zodanig heeft de Kerk een begrip van het Woord. Als de Kerk slechts een groep individuen is die elk hun eigen begrip hebben zonder relatie met anderen, is zij geen echte mens waarvan de Heer de ziel is.

Als het gemeenschappelijke begrip van het Woord, dat het begrip of de leer van de Kerk vormt, geen levend en groeiend iets is, is de Kerk geen nobele Kerk.

Hoewel het waar is dat geen twee engelen in de hemel, of mensen in de Kerk een identiek begrip van het Woord hebben, en er een immense variëteit is, vormt al deze variëteit een harmonie, in een wonderbaarlijk gemeenschappelijk begrip. In dit opzicht geldt dat hoe dichter de Kerk de hemel nadert, hoe groter haar gelijkenis met de hemel zal zijn; maar in deze wereld heeft de Kerk niet de volmaaktheid van de hemel, en er zijn altijd kwaden en valsheden die aan de Kerk kleven.

Daarnaast zijn er veel meningen die, hoewel ze noodzakelijk en nuttig zijn, nog geen echte waarheden zijn, hoewel ze tot echte waarheden kunnen leiden.

Meningen zijn dingen die in de mist of in de schemering gezien worden, of het kunnen dingen van de nacht zijn. Iedereen heeft veel van zulke meningen; maar hij moet het verschil kunnen zien tussen zulke meningen en waarheden die in het licht van de geestelijke zon worden gezien. Als hij waarheden niet in helder licht ziet, moet hij geloven dat de Heer hem zulk licht zal geven als hij leert om de Heer op een oprechte manier te benaderen.

Over meningen lezen we: 'Met geestelijke dingen worden, zoals al vaker gezegd, alle dingen van het geloof bedoeld, dus ook alle leerstellige dingen, waarvan gezegd wordt dat ze van het geloof zijn, hoewel ze pas van het geloof zijn als ze met de naastenliefde verbonden zijn.

Tussen deze en de Heer bestaat geen parallellisme en geen overeenstemming, want het zijn zulke dingen die niet invloeden door een innerlijk **dictaat** en geweten, zoals die van de liefde en de naastenliefde zijn, maar zij invloeden door onderricht en zo door het horen, dus niet vanuit het innerlijke, maar vanuit het uiterlijke en op deze wijze vormen zij vaten en ontvangers in de mens.

Het grootste deel ervan verschijnt alsof het waarheden zijn, maar het zijn geen waarheden, zoals die dingen die van de letterlijke betekenis van het Woord zijn, en die vertegenwoordigers van de waarheid en betekenissen van de waarheid zijn, en dus op zichzelf geen waarheden zijn; sommige ervan zijn zelfs valsheden, die echter als vaten en ontvangers kunnen dienen.

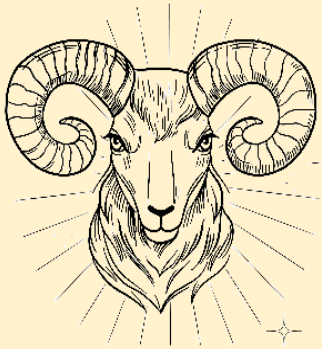
'... Toch laat de Heer ze intact in de mens en past ze op wonderbaarlijke wijze aan door middel van naastenliefde, zodat ze hemelse dingen als vaten kunnen dienen.

... De dingen die eenmaal in de mening van de mens zijn ingeplant en als heilig worden beschouwd, laat de Heer intact, op voorwaarde dat ze niet in strijd zijn met de Goddelijke orde en hoewel er geen parallellisme en overeenstemming is, neemt Hij ze toch aan;

.. en omdat de dingen waarover gesproken is niet voldoende overeenstemmen, worden ze in het andere leven uitgewist bij hen die zich laten onderrichten, en de waarheden zelf worden ingeplant in hun genegenheid van het goede.' ([Hemelse Verborgenheden 1832](#))

Aldus zijn alle waarheden van het Woord en de Leer zoals die voor het eerst van buitenaf in de geest van de mens worden opgenomen. Wanneer zulke waarheden geordend worden door een instroom van goed en waarheid van binnenuit, dan wordt de mens in waarachtige waarheden vertegenwoordigd door een ram waarin parallellisme en overeenstemming is, waarover we lezen: "Maar het geestelijke hemelse is al de genegenheid van waarheid waarin de genegenheid van het goede is, of de genegenheid van waarheid die verwekt wordt door de genegenheid van het goede; zo is het geloof waarin naastenliefde is, of geloof dat verwekt wordt door naastenliefde." ([Hemelse Verborgenheden 1824](#))

Hierover wordt in dezelfde sectie gezegd: “Waarneming zelf is niets anders dan een soort inwendige spraak, welke inwendige spraak zich manifesteert door waargenomen te worden.” ([Hemelse Verborgenheden 1824](#))

Over rammen lezen we verder: “Gij zult de tweede ram nemen (dat is) de volgende staat, die de Goddelijke Waarheid is die voortkomt uit het Goddelijk Goed van de Heer in de hemelen.” ([Hemelse Verborgenheden 10.057](#))

We leren verder over het parallellisme tussen de Heer en het goede en de waarheid met de mens in de [Hemelse Verborgenheden 3563](#) en in n. [3564](#).

In deze nummers wordt gezegd dat er geen parallellisme is tussen de Heer en de waarheden met de mens wanneer hij wordt wederverwekt, om de reden dat het goede buiten is en de waarheid binnen.

In deze staat is de mens nog niet in orde, want hij wordt aangeraakt met de waarheid om geleerd te worden, met een zekere genegenheid van wedijver, of een zekere genegenheid van kinderlijke afgunst en van heerlijkheid.

Maar na de wedergeboorte is het anders; want de mens wordt dan getroffen door de waarheid omwille van de doelen van het leven, en door het goede van het leven, en de vroegere genegenheden scheiden zich van elkaar. Het goede, dat van de wil is, is dan binnen, en de waarheid, die van het verstand is, is buiten; de waarheid handelt dan als één met het goede, want vanuit het goede.

Nummer [3563](#) van Hemelse Verborgenheden behandelt uitvoerig de invloeiing van het goede van het verstandelijke (Izaak) en de waarheid van het verstandelijke (Rebekka) in het goede van het natuurlijke (Ezau) en in de waarheid van het natuurlijke (Jakob), en de aard van de verschillende invloeiingen zowel terwijl de mens wordt wederverwekt als nadat hij is wederverwekt.

Nadat de mens is vernieuwd, is de aard van deze invloeden anders. Totdat het goede, vertegenwoordigd door Esau, van binnen is, en de waarheid, vertegenwoordigd door Jakob, van buiten is, is er geen parallellisme met de waarheid; maar wanneer er een invloeding is van het goede in de waarheid, zoals beschreven in dit nummer, dan is er een parallellisme tussen de Heer en de waarheid met de mens.

Wanneer de mens is wederverwekt en deze invloeden in hun ware orde zijn, is zowel de waarheid als het goede uit de Heer, uit het verstandelijke dat door Izaäk en Rebekka wordt uitgebeeld, en aangezien zij dan waarachtig goed en waarheid uit de Heer zijn, zijn beide Goddelijk.

Want we lezen in de inhoud van het hoofdstuk dat dit onderwerp behandelt: "In het huidige hoofdstuk, in de inwendige zin, is het onderwerp het Natuurlijke, en hoe de Heer het Goddelijk heeft gemaakt in Zichzelf. . . . In de representatieve zin wordt ook de wedergeboorte van de mens met betrekking tot zijn natuurlijke behandeld, in welke zin Esau het goede van het natuurlijke is, en Jakob de waarheid ervan; en toch zijn beiden Goddelijk, omdat al het goede en de waarheid in iemand die is wedergeboren van de Heer is." ([Hemelse Verborgenheden 3490](#))

Het onderwijs in de getallen over parallellisme en niet-parallellisme is soms heel verkeerd geïnterpreteerd in de kerk.

Als een kerk gelooft dat alleen meningen mogelijk zijn en geen waarheden gezien in het licht van de hemel, dan is een kerk als een schip op zee met wolken die de zon en sterren bedekken, en omdat het geen kompas heeft, weet het niet in welke richting het gaat.

Er zijn algemene uitspraken van waarheid in het Woord die waarheden naakt in de letter worden genoemd, zoals bijvoorbeeld de Twee Grote Geboden die in alle drie Testamenten worden gevonden, maar de Jood begrijpt de Twee Grote Geboden op de ene manier, de Christen op een andere, en iemand in de Nieuwe Kerk op nog een andere manier, ieder volgens zijn ideeën over God. Omdat er in de Schriften of het Derde Testament meer van zulke algemene uitspraken van waarheid staan dan in het Oude en Nieuwe Testament, hebben sommigen gedacht dat de bijzonderheden en bijzondere waarheden die de inhoud vormen vanzelfsprekend zijn door alleen maar te

lezen, afgezien van speciale illustratie van de Heer en het openen van de graden van de geest.

Overweeg een algemene uitspraak als de volgende:

De Nieuwe Kerk moet de Heer aanbidden in Zijn Verheerlijkte Goddelijke Mens, als de enige God van hemel en aarde. Er zijn talloze waarheden betrokken bij de woorden en zinnen 'God', 'Goddelijk', 'mens', 'menselijk', 'de verbinding van het Goddelijke met het Menselijke en het Menselijke met het Goddelijke', 'hemel' en 'aarde'.

De ideeën bij de mens met betrekking tot deze woorden kunnen er veel of weinig zijn, ze kunnen waar of onwaar zijn. Als ze waar zijn, is de algemene uitspraak met de mens waar; als ze onwaar is, is de algemene uitspraak, hoewel op zichzelf waar, met de mens onwaar.

Dit principe wordt geïllustreerd in het volgende citaat:

‘Waarheden worden ingewijd en gebracht in de wetenschappen van de Kerk wanneer wetenschappen worden geregeerd door waarheden.

. . . Wetenschappers zijn niet waar vanuit zichzelf, maar vanuit de waarheden in hen, en zoals de waarheden in hen zijn, zo zijn de wetenschappen.

Want een wetenschapper is slechts een vat dat in staat is om zowel waarheden als onwaarheden te ontvangen en dit met eindeloze variatie.

Zoals bijvoorbeeld de wetenschap van de Kerk dat ieder mens de naaste is.

In deze wetenschap kunnen waarheden in immense overvloed worden ingewijd en samengebracht, zoals dat ieder mens inderdaad de naaste is, maar ieder met een verschil; dat hij het meest de naaste is die in het goede is, (enz.) en dit met een verschil naargelang de kwaliteit van het goede, dat de oorsprong van de naaste uit de Heer zelf is. (enz.) ...

Dit laat zien hoeveel waarheden samengebracht kunnen worden in dit ene wetenschappelijke.

Dit was de studie van de oude Kerken.

Dat dezelfde wetenschap in enorme overvloed met onwaarheden gevuld kan worden, kan ook gezien worden door de bovenstaande waarheden om te keren, en te zeggen dat iedereen de naaste van zichzelf is (enz.)

. . . toch blijft het wetenschappelijke hetzelfde, dat iedereen de naaste is.

Maar bij de één is dit gevuld met waarheden, bij de ander met onwaarheden. Het geval is hetzelfde met alle andere wetenschappen.’

[\(Hemelse Verborgenheden 6023\)](#)

Een mens kan weinig waarheden in zijn geest hebben met betrekking tot deze leidende algemene verklaring van het geloof van de Nieuwe Kerk, maar als hij in onschuld is, zullen zijn ideeën in de geestelijke wereld enorm toenemen, en dit tot in de eeuwigheid.

Aan de andere kant kan een mens zeer geleerd zijn, en veel dingen van kennis hebben die het Woord wetenschappen noemt, dat wil zeggen, wetenswaardigheden, in zijn uitwendig geheugen. Over de dingen in het Woord kan hij met grote schijnbare intelligentie spreken, en toch niet in één echte innerlijke waarheid zijn. Dat is het geval met ieder mens die niet in oprechte onschuld is. Bij zulken 'zal van hem weggenomen worden wat hij schijnt te hebben.' ([Lucas 8:18](#))

Doet zo'n gedachte ons niet met angst en beven voor de Heer buigen?
Kan uit het bovenstaande niet gezien worden hoe gevaarlijk
zelfgenoegzaamheid in de Nieuwe Kerk kan worden?

Als een mens in een staat van reformatie of wedergeboorte is gekomen, gaat hij door een morgenstaat waarin hem iets van het hemelse licht wordt gegeven, en een avondstaat waarin hij in duisternis verkeert; een mens moet onderscheid kunnen maken tussen het licht en de duisternis, hoe kan hij anders met de Heer samenwerken?

Er zijn veel passages in het Woord die leren dat goed en waarheid bij de mens Goddelijk zijn, waarvan we er drie of vier zullen citeren.

'De engelen zijn de Goddelijke waarheden, omdat zij de ontvangers van het Goddelijk Ware zijn uit de Heer.

Want zoals de hemel de Heer is krachtens het Goddelijk Ware dat uit Hem voortgaat, zo is de Kerk dit eveneens.' ([Hemelse Verborgenheden 9166](#))

Zo'n passage kan niet begrepen worden tenzij we ons realiseren dat het woord 'Goddelijk' in verschillende betekenissen gebruikt wordt in het Woord.
We lezen:

'Het Goddelijke Zelf is in de Heer, maar het Goddelijke uit Zichzelf is het Goddelijke uit de Heer in de geschapen dingen.'

([Goddelijke Voorzienigheid 52](#))

‘De mens is in staat het Goddelijke te ontvangen; en wie in staat is het Goddelijke te zien en in zichzelf waar te nemen, kan niet anders dan met de Heer verbonden zijn. . . . Wat zou de Heer doen met de hele schepping van het universum, tenzij Hij beelden en gelijkenissen van Zichzelf had geschapen, aan wie Hij Zijn Goddelijke kon meedelen?’

([Goddelijke Voorzienigheid 324](#))

Het verschil tussen het Goddelijke Zelf, of het Goddelijke boven de hemel, en het Goddelijke in de hemel en de Kerk is als het verschil tussen het vuur van de zon en haar warmte en licht dat op aarde wordt ontvangen.

We lezen: ‘Waarheid en goed ontvangen uit de hemel is het Goddelijke bij de mens.’ ([Hemelse Verborgenheden 10.322](#))

‘Het Goddelijk Ware is het Goddelijk Goede, dat verschijnt in de hemel voor de engelen en op aarde voor de mensen en hoewel het een verschijning is, is het niettemin het Goddelijk Ware, omdat het van het Goddelijk Goede uitgaat, zoals het licht tot de zon behoort, omdat het van de zon uitgaat.’

([Hemelse Verborgenheden 3712](#))

‘In de hoogste zin, waarin over de Heer wordt gehandeld, is de Hemel het Goddelijke Zelf; maar in de representatieve zin, waarin over de mens wordt gehandeld die wordt wederverwekt, is het het innerlijk goede en het ware daaruit, dat uit de Heer is, zoals het in de Hemel is, en waaruit de Hemel zelf is. Dit wordt ook Goddelijk genoemd, want het is van de Heer.’

([Hemelse Verborgenheden 3700](#))

Het Woord van binnen naar buiten, zelfs naar de letter, zoals de Heer het beschouwt, is Oneindig, en daarom boven het bevattingsvermogen van engel of mens. Het is echter aangepast aan de mens.

We lezen: ‘De Goddelijke Leer zelf is het Woord in de hoogste zin, waarin enig en alleen over de Heer gehandeld wordt, daarvandaan is de Goddelijke Leer het Woord in de innerlijke zin, waarin gehandeld wordt over het rijk van de Heer in de hemelen en op aarde. De Goddelijke Leer is ook het Woord in de letterlijke zin, waarin gehandeld wordt over de dingen die in de wereld en op aarde zijn. En daar de letterlijke zin in zich de innerlijke zin bevat en deze de hoogste zin en de letterlijke zin geheel en al daarmee overeenstemt door

middel van uitbeeldende en aanduidende dingen, is daarom ook de uit de letterlijke zin voortvloeiende leer Goddelijk.' ([Hemelse Verborgenheden 3712](#))

De Leer van het Woord, die Goddelijk is, is de Leer die aangepast is aan de mens in de staat waarin hij zich bevindt, en is niet te vergelijken met het Goddelijke van het Woord van binnen naar buiten, dat Oneindig is.

Geen engel of mens kan het Woord in zijn oneindigheid zien.

Zij kunnen alleen die dingen in het Woord zien die geopenbaard worden door de Leer waarin zij zijn; want wij lezen:

'Het Woord zonder Leer wordt niet begrepen en is als een kandelaar zonder lamp. Door middel van de Leer wordt het Woord daarom begrepen en is het als een kandelaar met een brandende lamp.' ([Leer over de Heilige Schrift 54](#))

Hoe meer een mens in oprechte Leer is, hoe meer hij in het Woord ziet; maar wat hij ziet vergeleken met wat in het Woord is, is als een beker water vergeleken met de oceaan. Dit is niet alleen waar voor het innerlijke van de Schriften of het Derde Testament, het is ook waar voor de **letter**.

De **letter** zoals de Heer die beschouwt is oneindig, maar zoals die voor het eerst door de mens wordt opgenomen, bestaat hij alleen uit wetenschappen of kennis in het uitwendige geheugen; aan de andere kant, gezien in het licht van de hemel door middel van echte Leer van de Heer, wordt de heerlijkheid van de hemel gezien in de Schriften als het Woord van God.

Zoals we hebben gezegd, paste Mr. Hyatt de Leer van de Heilige Schrift voor het eerst toe op de Schriften of het Derde Testament. In Nederland vond een soortgelijke ontwikkeling plaats. In de geschriften van Mr. Hyatt erkende hij weliswaar het grote belang van de Leer die de Kerk uit het Woord put, maar zijn belangrijkste nadruk lag op de aard en kwaliteit van de Schriften als het Woord. In Nederland werd een gelijke nadruk gelegd op de aard en kwaliteit van de Leer die de Kerk uit het Woord put.

In Holland werd gezien dat de Leer van de Kerk wordt beschreven wat betreft haar essentie en oorsprong in het twintigste hoofdstuk van Genesis zoals uitgelegd in de Hemelse Verborgenheden; en de toestanden van de Kerk en van de mens van de Kerk die leiden tot de vorming van de Leer, en de toestanden die volgen op het geven van de Leer, werden beschouwd in artikelen en preken.

Wat in deze hoofdstukken gezegd wordt, houdt inderdaad heel veel in; zoals de herhaalde opgang naar het land Kanaän, de afdaling naar Egypte en Palestina; zware verzoeken, gevolgd door vertroosting, oorlogsvoering en beproevingen van verschillende aard. De Kerk en de mensen van de Kerk moeten door de staten gaan die beschreven zijn in de Hemelse Verborgenheden voordat zij kunnen komen tot de staat waarin zij de Leer maken, die geestelijk is vanuit een hemelse oorsprong. Dan zijn er ontelbare toestanden die volgen.

Om in te gaan op de meer algemene dingen met betrekking tot deze zaken zou het doel van dit artikel te buiten gaan en zou een boekdeel of meer vullen. Wat betreft de bijzonderheden en bijzonderheden die meer en meer voor de eeuwigheid zullen worden geopend, zijn de woorden in het Evangelie van Johannes van toepassing:

‘En er zijn nog veel andere dingen die Jezus gedaan heeft. Als die ieder afzonderlijk beschreven zouden worden, dan zou, denk ik, de wereld zelf de geschreven boeken niet kunnen bevatten.’ ([Joh. 21:25](#))

Dit is een profetie van de opening van het Woord tot in de eeuwigheid in de Nieuwe Kerk.

We zullen op deze plaats slechts een paar woorden zeggen over wat bedoeld wordt met,

‘De Leer is geestelijk vanuit een hemelse oorsprong,’ en ‘als het rationele wordt geraadpleegd, wordt de Leer nietig.’ ([Hemelse Verborgenheden 2497](#), en in [2538](#))

Het hemelse is liefde in de Heer vanuit de Heer. In het hemelse zijn impliceert een geesteshouding, in het bijzonder een nederigheid voor de Heer, een bereidheid om de liefde voor het eigen verstand op te geven om door de Heer geleid te worden.

In de begindagen van de Nieuwe Kerk waren er sommigen die de indruk kregen dat de Heer zijn wederkomst had gemaakt en aanwezig was in de Schriften, en dat de mens daarom zijn verstand volledig moest overgeven aan de aanwezigheid van de Heer in de Schriften.

Deze houding van nederigheid voor de Heer in Zijn wederkomst was de hemelse oorsprong, die hen in staat stelde te zien dat de Schriften het Woord van de Heer zijn; en zonder zo'n houding kan er geen nieuwe Leer aan de Kerk worden gegeven.

In 1939 werden **Beginnelsen van Des Heren Nieuwe Kerk** opgesteld, die in zekere zin een samenvatting waren van de belangrijkste artikelen die in het tijdschrift *De Hemelsche Leer* waren verschenen.

Deze Principes luiden als volgt:

‘De Heer Jezus Christus, de Ene God van hemel en aarde, heeft in de Geschriften van Emanuel Swedenborg Zijn Wederkomst gemaakt. Deze Geschriften zijn het Woord in het Derde of Latijnse Testament voor de Nieuwe Kerk van de Heer. De woorden van dit Derde Testament zijn geest en zijn leven volgens de mond van de Heer in het Evangelie van Johannes, Hoofdstuk VI: vers 63:

‘*De woorden die Ik tot u spreek zijn geest en zijn leven.*’ Dit Testament is wat betreft zijn geest en zijn leven het objectieve Esse en Existere (Zijn en Bestaan) van de Heer in het midden van de Kerk. Deze Esse en Existere is aanwezig van de eersten tot de laatsten volgens discrete graden. De zichtbaarheid van het Woord is dus overeenkomstig de opening van de discrete graden van de geest van de mens. Alleen door dit objectieve Esse en Existere is er de verlossing van het menselijke ras.

Deze verlossing is gericht op het begin van het menselijke, dat in het binnenste van het rationele is. ([Hemelse Verborgenheden 2106](#))

Het Derde Testament is daarom volgens zijn essentie in rationele vorm. De letterlijke betekenis zoals deze aan de wereld verschijnt, is betekenisvol en representatief.

De Heer werkt vanaf het eerste, de aanwezigheid in de ziel, via het laatste, het objectieve Esse en Existere van het Woord in het Derde of Latijnse Testament, tot de vorming van de mens ‘tot een Engel des Hemels’.

De mens werkt als uit zichzelf mee door zijn uitwendige gehoorzaamheid aan de inwendige instroom vanuit de ziel, en door zijn inwendige gehoorzaamheid aan het uitwendige objectieve Esse en Existere van het Woord.

Hierdoor ontstaat de toe-eigening als uit zichzelf van de dingen van de Heer, en de mens is in de Heer en de Heer in de mens. De Heer is dan niet alleen in het eerste en het laatste bij de mens aanwezig, maar ook in het tussenliggende, dat wil zeggen in de mens.

Dit inwendige is de Kerk in de mens. Het wezen van de Kerk betreft dus de ware vorm waarin de Heer aanwezig is. De aanwezigheid van de Heer zelf is het verstaan van het Woord, of de Leer uit het Woord. Deze aanwezigheid is de geest van de rationele vorm of van de letterlijke zin van het Derde Testament, die de inwendige zin is.

De innerlijke zin is dan de letterlijke zin, en de letterlijke zin de innerlijke zin. Dan is er de erkenning van de wederkomst van de Heer.'

De zin in deze Beginselen die voor sommigen duister kan lijken, luidt; 'De mens werkt als uit zichzelf mee door zijn uitwendige gehoorzaamheid aan de inwendige invloeiing vanuit de ziel, en door zijn inwendige gehoorzaamheid aan het uitwendige Esse en Existere van het Woord.'

Over deze zin zou veel gezegd kunnen worden, maar we zullen hier slechts een korte uitleg geven.

In het algemeen betekent het dat de mens samenwerkt met de Heer, als uit zichzelf, door zijn uitwendige gehoorzaamheid aan de inwendige invloeiing van de Heer door zijn ziel in het werken aan een uitwendig leven, dat de basis zal zijn van zijn inwendig leven; en hij gehoorzaamt het Woord naar de geest en de letter, opdat zijn inwendige geest geopend en gevormd wordt.

In 1949 werden verdere Beginselen van de Kerk toegevoegd. Het kan opgemerkt worden dat de Beginselen van 1939 vooral gericht waren op de geloofsleer; terwijl de Beginselen van 1949 vooral gericht waren op de levensleer.

De Beginselen van 1949 luiden als volgt:

- 1. De vraag waarop de beraadslagingen van de Raad zich concentreerden was de weg die de Kerk moet gaan voor haar ontwikkeling.
- 2. Krachtens Zijn Wederkomst in het Derde Testament is de Heer in Zijn Goddelijk Menselijke innerlijk aanwezig in de geest van ieder mens, en in het Derde Testament is Zijn Goddelijk Menselijke uiterlijk aanwezig. Tussen het Goddelijk Menselijke in de mens en het Goddelijk Menselijke buiten de mens vindt alle ontwikkeling van de Kerk plaats. Voor de Christelijke Kerk werden de Twee Geboden gegeven in het Nieuwe Testament, waarvan alles voor hen afhing. Voor de Nieuwe Kerk zijn er twee overeenkomstige hoofdzaken waarvan alle ontwikkeling van de Kerk afhangt. Het eerste is de erkenning

van het Goddelijk Menselijke van de Heer. Het tweede is het midden van kwaden als zonden tegen Hem. In deze twee hoofdzaken van de Kerk worden de twee

universalia voor de ontwikkeling van de Kerk. In het eerste liggen alle dingen van de innerlijke ontwikkeling, in het tweede alle dingen van de uiterlijke ontwikkeling van de Kerk. In de eerste is er de steeds meer innerlijke vooruitgang in de leer van de Kerk, want het binnenste van elke ontwikkeling is steeds een meer innerlijk zien van het Goddelijk Menselijke van de Heer in de innerlijke zin van het Woord. In de tweede plaats is er de steeds meer innerlijke verwijdering van de eigen wil van de mens die de weg opent voor een steeds meer innerlijk zien van het Goddelijk Menselijke. Dit zijn de twee universalia waardoor de Kerk altijd in een meer innerlijke verbinding met de Heer zal komen.

- 3. De Heer heeft Zijn Menselijkheid verheerlijkt en is teruggekomen in Zijn Goddelijk Menselijke met het doel dat de mens zou worden naar het beeld en de gelijkenis van Hem. Wanneer de mens erkent dat de Heer Jezus Christus de God van hemel en aarde is, en dat Hij is teruggekomen in Zijn Derde Testament, ontvangt hij een innerlijk gevoel en idee van het Goddelijk Menselijke. Dit diepste gevoel en idee worden alleen substantieel en werkelijk in de mate waarin er de erkenning is van de leegheid en nietigheid van het menselijke van de mens en het verlangen dat de mens het beeld en de gelijkenis van de Heer mag worden. Dit diepste gevoel en idee van het Goddelijk Menselijke is het zaad van de Heer in de mens dat in hem gevormd moet worden. Het vormen en ontwikkelen van dit zaad is de ontwikkeling van de Kerk in de mens.

- 4. Het vormen van het zaad van de Heer dat in het diepste van het verstand aanwezig is, hangt volledig af van het zien en verwijderen van de kwaden en valsheden in de natuurlijke geest zelf. Iedereen heeft een geest van erfelijkheid en omgeving, het verstand van het dagelijks leven. In deze natuurlijke geest liggen alle kwaden en valsheden die de vorming van het zaad van de Heer in de mens verhinderen. Dit is de oude mens, de nietige en lege aarde waarop we staan. De Heer werkt vanuit het binnenste door het uiterste. Als het ultieme volledig in wanorde is, kan de Heer niet werken aan de vorming van het innerlijke. Zoals gezegd is dat geen engel vanaf het begin geschapen is, maar dat alle engelen uit het menselijke ras voortkomen, als zodanig gevormd door het leven in deze wereld, zo kan ook met het zaad van de Heer in de mens geen enkele vorming plaatsvinden, behalve in de mate waarin de uiteindelijke geest in hem gevormd is als een wereld waarin het

zaad zijn grond kan hebben. Er moet een nieuwe uiterlijke denkgeest zijn die als matrix fungeert voor alle ontwikkeling van het zaad.

- 5. Dit is een principe van alle vorming: dat er geen ontvangst is in het binnenste en dus ook niet in het buitenste, tenzij op basis van verandering en inkeer in de ultieme natuurlijke geest.

- 6. Van de natuurlijke geest, van zijn aard en kwaliteit, is de Kerk nog onwetend, omdat het belang van deze geest nog niet beseft is. Hoewel we er voortdurend in leven, hebben we nauwelijks het belang ervan gezien met betrekking tot de ontwikkeling van de Kerk.

Als deze geest niet gezien wordt, en als de echte orde waarin hij moet komen niet gezien wordt, zal de Kerk de grond missen voor haar ontwikkeling.

- 7. De mens denkt dat, omdat hij geestelijke en hemelse dingen ziet in het Woord en in de Leer van de Kerk, deze dingen in hem zijn en dat hij in die dingen is. Hij kijkt naar de hemel en verbeeldt zich dat de aarde voor zichzelf zal zorgen en is zich niet bewust van zijn belang in relatie tot de hemel. Op zo'n manier naar de Heer en de hemel kijken en tegelijkertijd de natuurlijke geest overslaan en negeren waarin een echte mens gevormd moet worden, is alleen maar naar de Heer kijken boven de hemel. Het is het Goddelijk Menselijke alleen boven de hemelen plaatsen, en de geest niet richten op het Goddelijk Menselijke in de hemelen en in de Kerk. Dit houdt in de Nieuwe Kerk een soortgelijke scheiding in van het Goddelijke en het Menselijke van de Heer als in de Protestantse en Katholieke Kerken.

Zo'n idee van de Heer mist alle werkelijke substantie. Met dit idee worden de twee universalia van de Kerk beroofd van hun essentie in het denken en in het leven.

- 8. Van de twee universalia voor haar ontwikkeling heeft de Kerk haar aandacht gericht op de eerste en niet op de tweede. En toch weten we dat het op het boek 'Uiteenzetting van de leer van de Nieuwe Kerk die bedoeld wordt door Nova Hierosolyma in de Apocalyps,' waarin het kwaad en de valsheden van de vroegere Kerken worden beschreven, was dat Swedenborg de opdracht kreeg om de woorden te schrijven, '*Hie Liber est Adventus Domini.*' ('Dit boek is de Wederkomst van de Heer'). Het boek, van binnenuit gezien, onthult de aard van de kwaden en valsheden die zullen voortkomen uit de oude mensheid, telkens wanneer de Nieuwe Kerk in een nieuwe staat komt voor haar ontwikkeling. Als deze kwaden en valsheden niet worden gemeden, zal de Kerk niet in het nieuwe vlak komen voor haar ontwikkeling.

- 9. Wanneer de Kerk niet erkent dat het Goddelijk Menselijke in de mens van de mens moet zijn, kan er geen werking van het Goddelijk Menselijke in de Kerk zijn. Als de mens dan het kwade schuwt, zal hij het niet uit zichzelf de Heer schuwen, dat wil zeggen omwille van de vorming van het zaad, omwille van de Komst van de Heer in hem, maar alleen omwille van het verschijnende leven dat uit zijn oude mens is, zijn proprium. Dientengevolge zal hij de dingen van het Woord nemen en ze direct uiterlijk in zijn belevenis plaatsen, en dus in de uitwendige mens; en zo zal hij de essentie van de oude mens, zijn proprium, die zijn inwendige mens is, intact laten. Uiterlijk zal hij de hemel hebben, maar innerlijk zal er een hel zijn, zoals beschreven staat van de onoprechte en onrechtvaardige mens in Hemelse Verborgenheden nr. 9283, dat bij hem het uiterlijke een beeld van de hemel is en het innerlijke een beeld van de hel. Zo'n hemel is een denkbeeldige hemel. De duivel zelf wil niets liever dan zo'n hemel hebben waarin hij kan heersen en zich daarin voordoen als een engel van het licht.

- 10. De Kerk moet haar aandacht ook richten op het tweede universele, want anders wordt het natuurlijke over het hoofd gezien en blijft de Kerk onwetend over wat de natuurlijke geest moet zijn. In het Woord zelf, in het Derde Testament, worden de waarheden van de natuurlijke geest beschreven. Maar hoe worden deze waarheden geboren in de Kerk? Ze worden niet gezien door de activiteit van het verstand in leerstellige dingen. Zulke activiteit gaat voorbij aan elk essentieel natuurlijk ding. Noch worden ze gezien door alleen maar de zin van de letter van het Woord op te nemen. In het binnenste van de nieuwe substantie van het Goddelijk Menselijke van de Heer, welke substantie de Kerk heeft ontvangen door de Leer van de Kerk als zijnde geestelijk uit hemelse oorsprong, is er een liefde, als een nieuw doel, dat verlangt naar zijn verbinding met het natuurlijke. Daarom willen de leerstelligen het natuurlijke ordenen. Maar de Kerk zal in haar strijd om die ordening door de Heer geleid worden om te zien dat het nieuwe doel alleen in het natuurlijke kan zijn. Dan zal het Woord weer de enige basis zijn voor de ontwikkeling van de Kerk, welke basis door middel van de doctrines van de Kerk van alle innerlijke natuurlijke kwaliteit is geworden. Terwijl de Heer van de eerste door de laatste in de mens werkt, zullen de echte waarheden van de natuurlijke geest zichtbaar worden in de mate dat het kwaad en de valsheden in de uiterlijke mens worden gemeden en de innerlijke mens door de Heer wordt gevormd en geopend. De mens werkt als uit zichzelf door zijn uitwendige gehoorzaamheid aan de inwendige invloeiing vanuit de ziel en

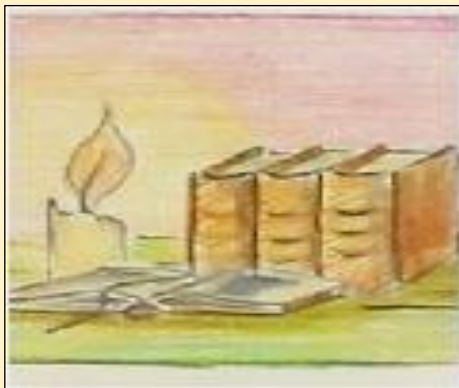
door middel van zijn inwendige gehoorzaamheid aan het uitwendige objectieve *Esse en Existere* van het Woord.'

De Kerk bevindt zich nog in haar beginfase en ons begrip van het Derde Testament is zeer gering vergeleken met de meer gevorderde fase van de Kerk van de toekomst. Toch zijn de dingen van de Doctrine of het begrijpen van het Woord die de Heer al aan de Kerk heeft gegeven zeer kostbaar.

Wat zou de Kerk zijn zonder de leer dat de Schriften het Woord zijn?

Als we weinig verlangen hebben om het karakter en de kwaliteit van het Derde Testament te kennen en te begrijpen, hebben we weinig liefde voor de Heer; want het Derde Testament is de Heer zoals Hij Zich in Zijn Goddelijk Menselijke aan de Nieuwe Kerk heeft geopenbaard.

Als we de Schriften lezen in natuurlijk licht, zien we ze als boeken die handelen over de Heer, de Kerk en andere zaken; maar als onze ogen geopend zouden worden voor hemels licht, zouden we het Derde Testament zien als de Heer Zelf in Heerlijkheid zoals Hij verscheen aan de drie apostelen op de berg, en aan Johannes, zoals beschreven in de Apocalyps. Want we lezen: 'En in het midden van de zeven gouden kandelaren was er één gelijk aan de Mensenzoon,' betekent de Heer als het Woord. . . . Hij heeft Zich uitgebeeld als het Woord, omdat gehandeld wordt over de nieuwe Kerk.' ([Apocalyps Onthuld 44](#))

Aantekeningen over de Ontwikkeling van Leer in de Kerk **door Philip N. Odhner**

Dit zijn bepaalde algemene wetten die in het Derde Testament gegeven worden met betrekking tot de ontwikkeling van de leer in de Kerk. Deze wetten moeten bekend zijn en zorgvuldig overwogen worden in verband met de geschiedenis van de leer in de Nieuwe Kerk.

Deze wetten zijn allemaal nauw met elkaar verbonden.

1. Dat in het begin van elke Kerk het Woord eerst gesloten is wat betreft de interne dingen, en pas later geopend wordt:

“ ‘En een grote steen lag op de mond van de put’; dat dit betekent, dat het gesloten was, namelijk het Woord, kan zonder ontvouwing duidelijk zijn. Het Woord wordt gesloten genoemd, wanneer het alleen naar de zin van de letter wordt verstaan en al wat daar staat voor het leerstellige wordt aangenomen; en nog meer is het gesloten, wanneer die dingen voor leerstelligheden worden erkend die de begeerten van de liefde van zich en van de wereld begunstigen, want vooral deze wentelen een grote steen op de mond van de put, dat wil zeggen, sluiten het Woord; en evenzo als men dan niet weet, wil men ook niet weten dat er een of andere innerlijke zin wordt ontvouwd;” ([Hemelse Verborgenheden 3769](#))

“In het begin wanneer een Kerk wordt ingesteld, is het Woord eerst voor hen gesloten, maar daarna wordt het, terwijl de Heer daarin dus zo de voorziening treft, ontsloten en daaruit leren zij dat de gehele leer wordt gegrondvest op deze twee geboden: dat men de Heer boven alles moet liefhebben en de naaste zoals zichzelf; wanneer men deze twee geboden als einddoel heeft, dan is het Woord ontsloten, want de gehele Wet en alle Profeten, dat wil zeggen, het gehele Woord, hangen dermate daarvan af, dat alle dingen daaruit zijn, en wel zó, dat alle dingen daarop betrekking hebben; en omdat zij dan in de beginselen van het ware en goede zijn, worden zij verlicht in de afzonderlijke dingen die zij in het Woord zien.”

([Hemelse Verborgenheden 3773](#))

Dat deze wet van toepassing is op het Derde Testament en op de Nieuwe Kerk blijkt uit het feit dat de Kerk gedurende het grootste deel van haar geschiedenis haar Woord heeft genomen voor haar leer, en dat zij niet heeft

erkend dat alles in haar Woord verwijst naar liefde tot de Heer en liefde jegens de naaste.

2. Dat een nieuwe openbaring van het Woord alleen gegeven is wanneer de Kerk zo vastgeroest is dat er geen goed meer overblijft bij de mensen, en wanneer het Woord niet innerlijk erkend en ontvangen kan worden, en dus niet ontheilgd kan worden.

“De Heer heeft er met de uiterste zorg in voorzien, dat het Goddelijk Goede en Ware niet ontviid worden; en er wordt voornamelijk daardoor in voorzien, dat de mens die van dien aard is, dat hij niet anders kan dan ontviiden, zo ver mogelijk van de erkenning en het geloof van het ware en goede wordt afgehouden; ... De Heer kwam niet eerder in de wereld en de innerlijke dingen van het Woord openbaarde, dan toen er in het geheel geen goeds meer bij hen over was, zelfs geen natuurlijk goeds meer bij hen over was, want toen konden zij niet langer enige waarheid ontvangen, dat tot innerlijke erkenning reikte – het is immers het goede dat ontvangt – en het dus niet ontviiden. ... Het is ook om dezelfde reden, dat de verborgenheden van de innerlijke zin van het Woord nu geopenbaard worden, want er is heden ten dage nauwelijks enig geloof, omdat er niet enige naastenliefde is, dus omdat het de voleinding der eeuw is en wanneer dit het geval is, kunnen deze verborgenheden zonder gevaar van ontviiding geopenbaard worden, omdat zij niet innerlijk erkend worden.” ([Hemelse Verborgenheden 3398](#))

Dit nummer is gekozen uit vele die deze wet geven, omdat het specifiek spreekt over het ontvangen van het Derde Testament in de Nieuwe Kerk.

Sommigen veronderstellen misschien dat de toestand die hier beschreven wordt van toepassing is op hen die buiten de Kerk zijn, en niet op hen die in de Kerk zijn, en dat iedereen die het Derde Testament ontvangt vrijgesteld moet zijn van dit gevaar van profanatie.

Maar het kan voor iedereen die over de zaak nadenkt duidelijk zijn dat dit nummer spreekt over een inwendige erkenning van de waarheden van het Woord, en niet over een uitwendige erkenning en ontvangst ervan.

Het Woord is van dien aard dat het uitwendig ontvangen kan worden zonder het gevaar van ontheiliging, en deze uitwendige ontvangst kan de weg bereiden voor een inwendige ontvangst ervan. Als dit niet het geval zou zijn, zou het geen zin hebben om te zeggen dat de Heer wacht met het geven van het Woord totdat een inwendige erkenning ervan niet meer mogelijk is.

3. Het Woord moet uitwendig ontvangen moet worden, voordat het inwendig ontvangen kan worden.

“De Heer sprak in het Woord naar het bevattingsvermogen van de mens en naar zijn verschijningsvormen.

De letterlijke zin van het Woord is zodanig, maar toch van dien aard dat hij een innerlijke zin in zich heeft, waarin de innerlijke ware dingen zijn; vandaar nu is het, dat van Lea wordt gezegd, dat Jehovah haar baarmoeder opende en dat Rachel onvruchtbaar was, want door Lea wordt de aandoening van het uiterlijk ware uitgebeeld en door Rachel de aandoening van het innerlijk ware, zoals gezegd; maar omdat de uiterlijke ware dingen de eerste ware dingen zijn die de mens leert, is er uit de Heer in voorzien dat hij daardoor kan worden binnengeleid in de innerlijke ware dingen; deze zijn het die daarmee worden aangeduid, dat God tenslotte gedacht aan Rachel en haar verhoorde en haar baarmoeder opende, ([Genesis 30:22](#)).

Dit kan vaststaan uit de Kerken die er vanaf de oude tijd geweest zijn en uit haar leerstellige dingen, namelijk dat die werden gevormd vanuit de uiterlijke ware dingen; zoals uit de Oude Kerk die na de vloed was; de leerstellige dingen van die Kerk waren voor het merendeel uitbeeldende en aanduidende dingen, waarin innerlijke ware dingen waren verborgen; voor het grootste deel waren zij in de heilige eredienst wanneer zij in de uiterlijke dingen waren; indien iemand hun in het begin had gezegd dat die uitbeeldende en aanduidende dingen niet de wezenlijke dingen van de Goddelijke eredienst waren, maar de geestelijke en de hemelse die zij uitbeeldden en aanduiden, zo zouden zij die woorden geheel en al verworpen hebben en zo zou dus de Kerk er niet gekomen zijn;

Nog meer de Joodse Kerk; indien hun was gezegd dat hun rituele dingen het heilige ontleenden aan de Goddelijke dingen van de Heer die daarin waren, dan zouden zij dat geenszins erkend hebben; zodanig was ook de mens toen de Heer in de wereld kwam en nog veel lichamelijker en bovenal zij die van de Kerk waren;

Dit blijkt duidelijk uit de discipelen zelf, die voortdurend bij de Heer waren en zoveel dingen over Zijn Koninkrijk hoorden, en desondanks de innerlijke waarheden nog niet konden waarnemen. . . . Als hen gezegd was dat met de discipelen niet zij bedoeld werden, maar allen die in het goede van liefde en geloof zijn, . . . dan zouden zij de Heer verworpen hebben en ieder zijn eigen zaken hebben gedaan, de Heer verlatend.

Dat de Heer zo tot hen sprak, was opdat zij zouden ontvangen en door die dingen zouden worden ingeleid in de innerlijke waarheden; want in die uiterlijke dingen die de Heer sprak, lagen innerlijke dingen opgeborgen, die mettertijd opengaan; en wanneer zij opengaan, worden die uiterlijke dingen verdreven en dienen zij alleen als voorwerpen om over de innerlijke dingen na te denken.” ([Hemelse Verborgenheden 3857](#))

Mensen worden eerst ingeleid in een uitwendig begrip van het Woord, zodat door een leven volgens de uitwendige waarheden, hun kwaden zo ver verwijderd kunnen worden dat ze de inwendige waarheden kunnen ontvangen zonder het gevaar van ontheiliging.

Dit geldt voor elke man in de Kerk en voor de Kerk als geheel.

4. Dat de bovenstaande wetten betrokken zijn in wat gezegd wordt over Henoch in [Genesis 5:24](#), “dat hij niet was, want Gosh nam hem,” en over het Mensenkind in de [Apocalyps 12:5](#), dat hij “werd opgenomen tot God en Zijn troon.”

“Aan het einde van de Kerk, wanneer er geen geloof is omdat er geen naastenliefde is, worden de innerlijke dingen van het Woord geopenbaard die de nieuwe Kerk tot leer en tot leven zullen dienen. Dit werd door de Heer Zelf gedaan toen het einde van de Joodse Kerk nabij was. De Heer kwam toen in de wereld en opende de innerlijke dingen van het Woord, vooral betreffende Zichzelf, de liefde tot Hem en de liefde jegens de naaste, en het geloof in Hem, welke dingen voorheen in de innerlijke dingen van het Woord lagen opgeborgen, omdat in zijn vertegenwoordigers, en vandaar in de afzonderlijke dingen van de Kerk en van de eredienst. Daarom waren de waarheden die de Heer openbaarde innerlijke waarheden en op zichzelf geestelijk, die daarna de nieuwe Kerk dienden voor leer en leven. . . . Maar toch werden ze niet onmiddellijk ontvangen, maar pas na een opmerkelijk tijdsverloop. . . . omdat zij niet ontvangen konden worden voordat alle dingen in de geestelijke wereld in orde waren gebracht; want de geestelijke wereld is met de mensen verbonden met de natuurlijke wereld; daarom konden de goedheden van liefde en de waarheden van de leer niet worden begrepen of waargenomen door mensen in de natuurlijke wereld, tenzij die wereld eerst in orde was gebracht.

. . . Iets dergelijks gebeurde ook toen de Oudste Kerk aan haar einde kwam. De vertegenwoordigers van de hemelse dingen die bij de Ouden waren, werden toen door hen die Henoch genoemd werden, verzameld en gereserveerd voor het gebruik van de nieuwe Kerk na de zondvloed. . . Met deze dingen werd evenzo gedaan, namelijk dat zij van het boze werden gescheiden door ze in de hemel op te nemen en aldus te bewaken, en dit zelfs totdat de Oude Kerk aan haar einde was gekomen en toen een nieuwe Kerk moest worden geïnstalleerd.

. . . Op dezelfde manier werd het op deze dag gedaan. Deze Kerk, die christelijk wordt genoemd, is op dit moment aan haar einde gekomen; daarom zijn nu de arcana van de Hemel en van de Kerk door de Heer geopenbaard om een nieuwe Kerk te dienen die wordt bedoeld door Nova Hierosolyma in de Apocalyps, voor leer en voor leven.

Deze leer is ook opgenomen in de Hemel opdat zij niet zou worden geschaad door het kwaad vóór de instauratie van een nieuwe Kerk. Dit is daarom wat wordt aangeduid met deze dingen over de twee getuigen, dat zij opstegen naar de Hemel, en ook met de woorden van het volgende hoofdstuk waar wordt gesproken over de vrouw die op het punt stond een kind ter wereld te brengen voor wie de draak stond, dat de jongen werd opgenomen naar God en Zijn troon.” ([Apocalyps Ontvouwd 670](#))

“En haar kind werd opgenomen tot God en Zijn Troon’ betekent bescherming van de Leer door de Heer, omdat het voor de Nieuwe Kerk is.

Dit blijkt uit de betekenis van het Kind of Mannelijk Kind . . . dat het de Leer uit het Woord is, en inderdaad de Leer van het ware, dat wil zeggen de Leer van de liefde tot de Heer en van de liefde jegens de naaste, en tenslotte van het geloof. . . . En aangezien die leer de Leer zal zijn van de Kerk die Nova Hierosolyma wordt genoemd, wordt bescherming gezegd, vanwege de Nieuwe Kerk.

Dat zij werd opgenomen tot de Heer en tot de Hemel is omdat die leer van de Heer is, en de Hemel in die leer is.

Iets soortgelijks als hier wordt gezegd van het Kind dat uit een vrouw werd geboren, dat het werd opgenomen tot God, wordt gezegd van Henoch, zoon van Jared, maar met deze woorden: 'Henoch wandelde met God en was niet meer, want God nam hem'.

. . . Omdat de Heer voorzag dat die geestelijke waarneming (die bij de ouden was) met hun nageslacht zou vergaan, en met die waarneming de kennis van de overeenstemmingen waardoor er verbinding van het menselijk ras met de

hemel was, daarom bepaalde de Heer dat sommigen die bij de ouden leefden de overeenstemmingen zouden verzamelen en ze in een codex zouden brengen.

Dit waren zij die worden bedoeld met Henoch, en die codex is wat wordt bedoeld.

. . . Omdat de codex de Kerken die na de zondvloed door de Heer zouden worden geïnstitueerd, moest dienen voor de kennis en de kennis van de geestelijke dingen in de natuurlijke dingen, werd hij door de Heer voor hun gebruik bewaard en ook bewaakt opdat het uiteindelijke nageslacht van de Kerk van de Oudste, dat slecht was, die codex zou schaden.”

[\(Apocalyps Ontvouwd 728\)](#)

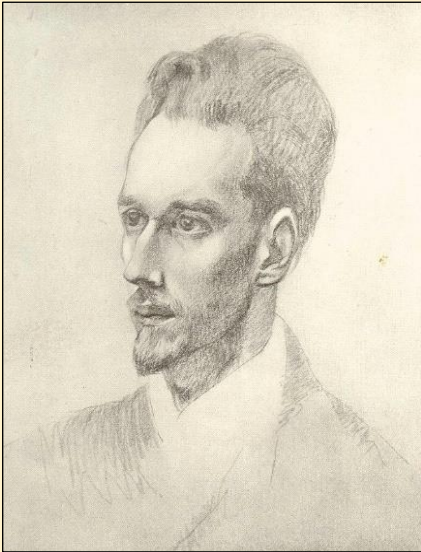
Het is duidelijk dat de boeken van het Derde Testament niet naar de Hemel werden overgebracht, noch de codex die door de Kerk Henoch werd gemaakt. Wat naar de Hemel werd overgebracht, of gereserveerd voor het gebruik van de komende Kerk, was de leer, de innerlijke zin, de innerlijke waarheden, de werkelijke betekenis van het Derde Testament, waarin alles verwijst naar de Heer, en naar de liefdes van Hem die de Hemel en de Kerk maken.

Uit deze dingen is het duidelijk dat het uit de Goddelijke orde was dat de Nieuwe Kerk in het begin en lange tijd het Derde Testament als haar leer zou beschouwen, zonder te beseffen dat het een innerlijke zin bevatte waarin de echte dingen van de Hemel voor de Kerk zijn.

En het was ook van orde dat wanneer de Kerk geleefd had volgens de uiterlijke zin van het Derde Testament, de erkenning van zijn innerlijke zin aan haar gegeven zou worden, en dat de Kerk dan zou zien dat haar verbinding met de Heer ligt in het begrijpen van die innerlijke waarheden en in een leven volgens die waarheden.

Naarmate de Kerk zich wijdt aan het Woord en haar leven zuivert, zal de Leer uit de Hemel neerdalen en zal de Nieuwe Kerk Nova Hierosolyma (het Nieuwe Jeruzalem) ontstaan, de Bruid en Echtgenote van de Heer.

Ds. Theodore Pitcairn (1893-1973) *1

Theodore Pitairn werd in 1893 geboren in Pennsylvanië, U.S.A.

In 1918 werd hij gewijd als priester in de Algemene Kerk van het Nieuwe Jeruzalem, en aangesteld voor zuidelijk Afrika, waar hij jarenlang werkte. Hij organiseerde de Nieuwe Kerk die ontstaan was onder de Basuto in het huidige Lesotho, en later ook onder de Zulus in Natal, en de Nieuwe Kerk voor het Engelstalige Durban, Zuid-Afrika.

Vanaf 1927 preekte hij in de kathedraal van Bryn Athyn in Amerika, en maakte hij verschillende reizen naar Europa, waar hij intensief betrokken was bij de Lord's New Church which is Nova Hierosolyma, in Holland: Des Heren Nieuwe Kerk zijnde het Nieuwe Jeruzalem, waarmee zich later ook groepen in Zweden en Japan verenigden. Bijna 20 jaar fungeerde hij als voorzitter van de Innerlijke Raad van deze Kerk, en tot 1960 was hij Pastor van de Philadelphia Society; hij overleed in 1973.

Ds. Theodore Pitcairn produceerde talrijke preken, artikelen, lezingen en boeken, en waar hij zich ook begaf toonde hij zich een nobel filantroop ten gunste van de publicatie van Swedenborgs geschriften.

Één van zijn boeken werd vertaald in het Nederlands, namelijk:

['Het boek verzegeld met zeven zegelen'](#) *2

Andere beschikbare titels van zijn hand zijn: *'The Ten Commandments'*, *'The Seven Days of Creation'* en *'My Lord and my God'*.

Het is mede aan Pitcairn te danken dat al Swedenborgs geschriften in het Nederlands beschikbaar zijn. Hij was namelijk gehuwd met de Nederlandse Marijke Urban en hij wilde dat zij Swedenborgs werken in haar moedertaal kon lezen. Daartoe nodigde hij Anton Zelling uit om het boek 'Over de Echtelijke Liefde' te vertalen; deze vertaalde nadien ook alle andere theologische werken uit het Latijn.

Pitcairns boek: 'Begin en de ontwikkeling van de leer in de Nieuwe Kerk' wordt beschouwd als het belangrijkste collaterale werk in *The Lords New Church which is Nova Hierosolyma*.

Het boek werd voorzien van aantekeningen door Bisschop Philip N. Odhner en oorspronkelijk in het Engels uitgegeven in 1969 te Bryn Athyn, Amerika.

*1. Tekening door de Nederlandse kunstenaar [Philippe Smit](#), 1925.

*2. **'Het boek verzegeld met zeven zegelen'** werd in 1926 uitgegeven door het Swedenborg Genootschap in Den Haag.

Het boek is in modern Nederlands [online te lezen](#) op de website van het Swedenborg Boekhuis.

Des Heren Nieuwe Kerk zijnde Nova Hierosolyma, is een christelijke kerk, opgericht in 1937.

Ze heeft gemeenschappen in de Verenigde Staten, Zweden, Afrika, Servië, Kroatië, Oekraïne en Nederland.

Dit boek is een belangrijke doctrinaire samenvatting van de leringen en overtuigingen van Des Heren Nieuwe Kerk zijnde Nova Hierosolyma.

Ds. Pitcairn neemt citaten op van de eerste lezers van de Geschriften van Emanuel Swedenborg, die laten zien dat deze Geschriften vanaf het allereerste begin werden beschouwd als Goddelijk en het Woord van de Heer, en een geestelijke en hemelse betekenis.

Deze uiteenzetting van de leringen illustreert waarom Des Heren Nieuwe Kerk zijnde Nova Hierosolyma de Heer aanbidt in Zijn Verheerlijkte Goddelijke Mensen en gelooft dat de Geschriften van Emanuel Swedenborg een Derde Testament zijn.

Digitale uitgave
Swedenborg Boekhuis 2025
www.swedenborg.nl